Telugu Jyothi

A Literary Magazine from
The Telugu Fine Arts Society Inc.

తెలుగు జ్యోతి

తెలుగు కళా సమితి వారి
సారస్వత పత్రిక

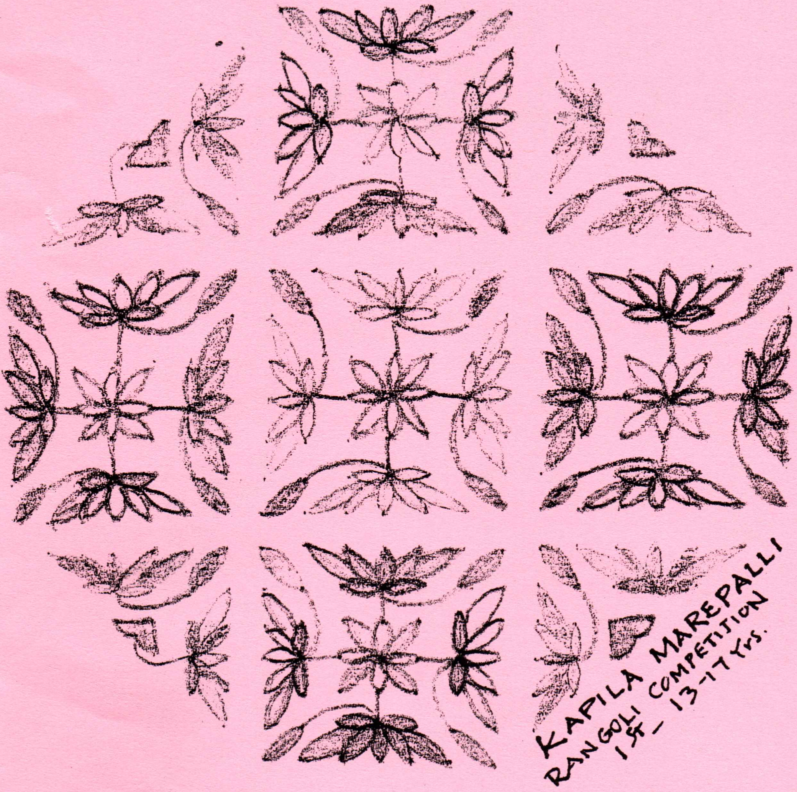

KAPILA MAREPALLI
RANGOLI COMPETITION
1st _ 13-17 Yrs.

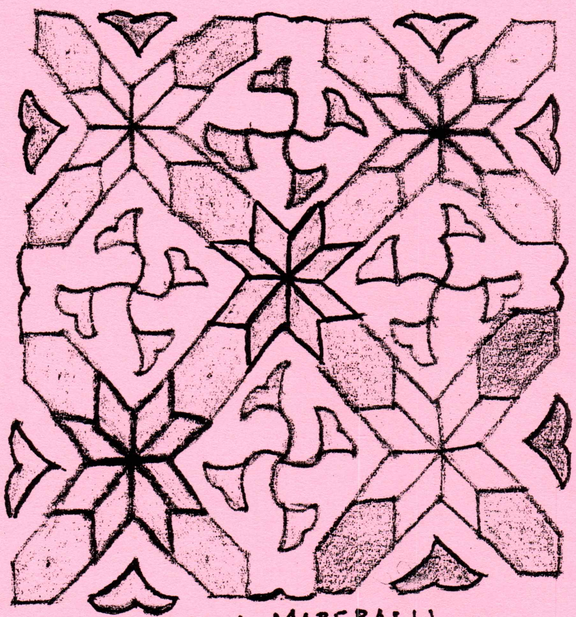

AASHRITA MAREPALLI
(RANGOLI COMPETITION 1st _ 8-12 Yrs)

Visit TFAS Home Page http://www.tfas.net ƒ January – February 2005

Telugu Fine Arts Society (TFAS)
c/o Dr. Ramakrishna Seethala
17 West Kincaid Drive
Princeton Junction, NJ 08550

PRSRT STD
US Postage PAID
Permit# 1766
New Brunswick, NJ
08901

Return Service Requested

Stone & Tile Outlet

Warehouse Outlet - Factory Direct to You

- **Granite**
- **Slate**
- **Travertine**
- **Marble**
- **Ceramic**
- **Tumbled Stones**
- **Porcelain**
- **Onyx**
- **Jerusalem Gold**

Large Inventory of Slabs and Tiles 50,000 sq.ft Warehouse

2,000 sq. ft. Showroom 100's of colors & styles

In-House Designers · Free Estimates · Complete Expert Installations

Also Available
Natural Stone-look Porcelains at a fraction of Natural Stone Prices

Kitchen Countertops · Vanities · Fireplaces

OPEN SATURDAY 10:00am to 2:00pm

Easy access from NJ Tpke, Routes 1, 27, 18, 130 & 287

475 Jersey Ave
New Brunswick, NJ 08901

Phone: 732-828-0100
Fax: 732-828-6162
E-mail: sales@stoneandtileoutlet.com
www.stoneandtileoutlet.com

Your one-stop shop for all of your Natural Stone, Porcelain, and Ceramic Tile floor & wall needs at warehouse outlet prices.

తెలుగు కళా సమితి

The Telugu Fine Arts Society, Inc
(A tax exempt and not for profit corporation)

17 West Kincaid Drive, Princeton Junction, NJ 08550

తెలుగు జ్యోతి

సంపుటి : 22 సంచిక : 1

జనవరి - ఫిబ్రవరి 2005

Board of Trustees 2004 & 2005

President
Dr. Ramakrishna Seethala
17 West Kincaid Drive
Princeton Junction, NJ 08550
(609) 936- 9195
president@tfas.net

Vice-President
Dr. Premanand Nandiwada
15 Mocking Bird Ave.
Colts Neck, NJ 07722
(732) 683-0827
vicepresident@tfas.net

Secretary
Dr. Sunita Kanumury
10 Bluebird Court
Randolph, NJ 07869
(973) 366-7705
secretary@tfas.net

Treasurer
Dr. Rathnam Chaguturu
3 Edith Court
Princeton Junction, NJ 08550
(609) 275-9521
treasurer@tfas.net

Annual Events
Dr. Janani Krishna
(732) 957-0404
jananikrishna@comcast.net

Youth Services
Mrs. Madhavi Vemuri
(732) 251-4983
vemurisr@aol.com

Membership Services
Mr. Pingali Subba Rao
(973) 635-2467
membership@tfas.net

IT Services
Mrs. Manju Bhargava
(973) 983-0596
info@tfas.net

Community Affairs & Special Projects
Mr. Sudhakar Rayapudi
(973) 208-8957
projects@tfas.net

Advisor
Mr. Dama Venkaiah
P:(718) 762-7173
F: (732) 886-7007
vdama@aol.com

Founder Editor: Late Dr. Kidambi Raghunath

Editor: Dr. Murty P.Bhavaraju, Email: bhavaraju@optonline.net, Phone: (908) 252-9434; Address: 231 Marcia Way, Bridgewater, NJ 08807.
Associate Editors: Mr. Anantha Sudhaker Uppala, Mrs. Radha Kasinadhuni
Editorial Committee: Dr. Ramakrishna Seethala, Mrs. Manju Bhargava, Dr. Prasad Chodavarapu, Mr. Diwakar Peri, Mrs. Syamala Dasika, Dr.Pemmaraju Venugopala Rao.

మా మాట

తెలుగు కళా సమితి అద్యక్షుల సందేశం, రామనాథం గారి మెఱుపులతో పాటు మనజీవిత సమస్యల గురించి రాసినరచనలు కొన్ని ఉన్నాయి ఈమారు సంచికలో. 'ఎండమావులు' (17) పెద్దవాళ్ళ సమస్యల మీద, 'విలువలు' (21) చిన్నవాళ్ళ సమస్యల మీద. 'మోక్షం' (28) రచన దేముడు, మతంపేరుతో ప్రపంచంలో జరుగుతోన్న సంఘటనలు చూసిరాసినట్టుంది. 'ConceptTANA' (9) చాలాఏళ్ళ క్రితం బోటులో వచ్చిన మా pilgrims జీవితం గుర్తు కలిగిస్తుంది. 'అత్తగారిసొమ్ము' (19) చదివితే మీ philanthropy తప్పకుండా పెరుగుతుంది. Philanthropy పెరిగితే 'Haircolor' (33) ఖర్చు తగ్గుతుందేమో!

'విలువలు' 'అమెరికా తెలుగు కధానిక-7' నుంచి ప్రచురించిన కథ. 'వచన కవిత్వంలో తిలక్' అక్టోబరులో అయిన వంగూరివారి సదస్సులో చదివిన రచన.

ఈమారు శ్యామల, వైదేహి, రాధిక, శర్మ వారి రచనలను వారే టైపుచేసి పంపారు. సుధాకర్ టైపుచేయని రచనలను టైపు చేయడం, చేసిన రచనలను (softcopy) మనకు కనపడేలా చేయడం బాధ్యత తీసికుంటారు. వీరందరికి ధన్యవాదాలు.

-భావరాజు మూర్తి.

విషయ సూచిక

మామాట --	3
From the President --	5
అమెరికా ఇల్లాలి ముచ్చట్లు - శ్యామల దశిక	7
Concept TANA - Akkaraju Sarma -	9
TFAS Announcements/Accounts -	10
Trimurthy Day Participation Application -	11
మెఱుపులు: -- వేమూరి వేంకట రామనాధం	12
ఎండమావులు - పూడిపెద్ది శేషుశర్మ	17
అత్తగా(వా)రి సొమ్ము -వేమూరివెంకటేశ్వరరావు	19
విలువలు - నోరి రాధిక -	21
వచన కవిత్వంలో తిలక్ - వైదేహి శశిధర్ ---	23
DELIVERANCE - G.V.R.K. Sharma -	27
మోక్షం - జి.వి.ర్.కె. శర్మ --	28
స్టాంపుల చరిత్ర, -రాగిపూడి యోగేశ్వరస్వామి -	29
Membership --	30
Hair color - రాధికశాస్త్రి	33

ముఖచిత్రం:
Winners of TFAS Rangoli Competitions -
See also page23 and inside back cover

ADVERTISEMENT DONATIONS: Inside Full page: $300, Half page: $180 Quarter Page: $100 per year. For cover ads please call the editor. Our year starts in January and we usually prorate the ads thru December

The articles published and the views expressed are those of the of the authors only and not necessarily reflect the opinions of either the editors or TFAS

We acknowledge with thanks Mr. Kanuri Jagadish Prasad, Editor and the Management of Andhra Jyothi weekly and Mr. K.V.Govinda Rao, Editor of Wisdom Magazine for permitting us to publish articles from their magazines - TFAS & TJ Committees.

IMMEDIATE
CARE PSYCHIATRIC CENTER

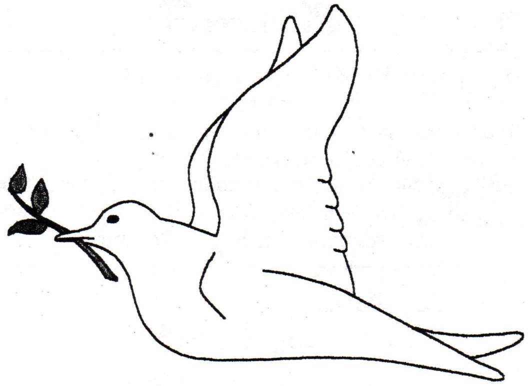

What is ICPC?

It is a psychiatric outpatient facility, which provides immediate psychiatric treatment for children, adolescents, adults and geriatrics with psychiatric disorders. ICPC services are provided by expert psychiatrists who are ready to assist you promptly. Let us help you explore what is keeping you from enjoying life.

Feel the difference!

Crisis stabilization.
We have a 24-hour answering service in the event of an emergency, Referral Services Our competent billing department can assist you with insurance reimbursement and payment schedules.
WE CARE!

Telephone: (973) 335-9909
Fax: (973) 335-9910

www.DrToPatient.com/DrSRao

Services

CHILD, ADOLESCENT, ADULT,
GERIATRIC
PSYCHIATRIC EVALUATION
&
PHARMACOLOGICAL MANAGEMENT

TREATMENTS/THERAPY

OBSESSIVE COMPULSIVE
MANIAC DEPRESSIVE (BIPOLAR)
PHOBIAS
PANIC DISORDERS
GENERALIZED ANXIETY
POST-TRAUMATIC
POSTPARTUM DEPRESSION
AFFECTIVE DISORDERS
ALZHEIMER/DEMENTIA

Srinivasa K. Rao M.D.,
Psychiatry
Immediate Care Psychiatric Center
24R Hill Road
Parsippany, NJ 07054

FROM THE PRESIDENT ....

Namaste. TFAS wishes you Prosperity and Happiness for Sankranthi and New Year. We had pleasant weather in 2005 so far but frigid weather is on its way. Enjoy the winter by bundling up and keeping warm.

TFAS celebrated Sankranthi on January 15th, 2005 at Sri Venkateswara Temple (Bridgewater) Auditorium exclusively as a children's program to promote interest and enthusiasm in kids to learn Telugu language, culture and traditions. TFAS encourages children by giving the platform to them and rewarding them with trophies and prizes for participation in Sankranthi celebrations. This program was a great success with participation of lot of children in various events and competitions. Alekhya Uppala did a wonderful job as MC. I am sure that there are many more children of Telugus who did not participate because the parents are not aware of the TFAS celebrations or the parents do not motivate the children enough to participate. Please tell your friends about TFAS Sankranthi children program and encourage children participation. Sumptuous dinner was provided by the courtesy of TFAS trustee families.

On December 26, 2004 Asia experienced eruption of most powerful earthquake (magnitude 9) in Indian Ocean near Sumatra. This Tsunami effect caused deadly waves (50-ft high) to crash ashore in nearly a dozen countries in Asia including India. It is like a PRALAYAM which one might have read in *Puranas*. The dead and missing persons in this tragic event are put at 400,000 plus. Millions of people were impacted by loss of their loved ones and shelters and food supplies and sanitation were dramatically affected even after one month. To help the victims to rebuild from this calamity it needs great humanitarian response from all of us. USA, World Bank, other countries and big industries, businesses and people have pledged large sums of donations. However, this money is like few drops in a bucket considering the magnitude of devastation happened and rebuilding that has to occur to return to normalcy. TFAS started collecting donations to Tsunami Victims Relief Fund and posted it on TFAS web. Through the efforts of our trustees we have collected about $5000 and decided to send the donations through HELP foundation (the funds are matched) to help the Tsunami orphan children from Nagapatnam by placing them in orphanages. Please open up your heart and donate generously to the Tsunami Relief Fund. Every penny counts to the Tsunami Victims and please send your tax-deductible donations to TFAS c/o Rathnam Chaguturu, 3 Edith Court, West Windsor, NJ 08550. If you want to donate clothes to the Tsunami victims please bring them to Brunsvic Salvage, 118 Waynewood Park, Plainfield, NJ 07060 Hours: Mon thru Sat 10am to 6pm Phone: 908-756-1493.

TFAS will hold the Trimurthy Day on Saturday March 19, 2005 at Sri Venkateswara Temple (Bridge-water) Auditorium in collaboration with Hindu Temple and Cultural Society of USA Inc. The TFAS Ugadi Function will be held on April 16, 2005. I strongly encourage people who want to participate in these events to contact any of the trustees. We will post the details on the web tfas.net and inform you by e-mail as soon as the details are available.

- Ramakrishna Seethala

Community News

Sankranthi Competitions held on January 15

The competitions were impartial, fair and each event was judged by 2 or 3 independent judges. Thanks to all the judges and other volunteers for a wonderful job. The participant Kids were great and the competition in all the events was very close, neck to neck. The winners were awarded Cash Prizes. Passage Reading and Poem Recitation Prizes were sponsored by Smabasiva Rao & Radha Kasinadhuni and other competition prizes were sponsored by Avinash Anand of NY Life. Trophies for all the participants were sponsored by Sunita Kanumury. Congratulations to all the winners and all the participants.

Winners of the Competetions

Passage Reading: 5-10 yrs- 1st Prize: Prashanthi Koppura, 2nd Prize: Amulya Yelamanchali & Aditya Chilumala. 11-17 yrs- 1st Prize: Srivani Rachakonda, 2nd Prize: Kapila Marepalli. Non USA born (5-17 yrs)- 1st Prize: Ashwin Parcha.
Poem Recitation: 5-10 yrs- 1st Prize: Akshay Yeluri, 2nd Prize: Aashrita Marepalli. 11-17 yrs- 1st Prize: Kapila Marepalli, 2nd Prize: Praven Kopparapu.
Fancy Dress: 8-13 yrs- 1st Prize: Aditya Chilumala & Aashrita Marepalli, 2nd Prize: Prashanth Bhargava. 5-7 yrs- 1st Prize: Rithvik 2nd Prize: Sarat Durbakula.
Poster : 8-17 yrs- 1st Prize: Kapila Marepalli,2nd Prize: Bhargavi Ammu.
Rangoli: 8-12 yrs- 1st Prize: Aashrita Marepalli, 2nd Prize: Varsha Kommuri. 13-17 yrs - 1st Prize: Kapila Marepalli, 2nd Prize: Amulya Uppala.

Now you can hear Telugu classical music every Saturday between 1-3 PM on FM 89.3. This program is organized by Sangavarapu Srinivasarao, Chalikonda Ramakrishna, Polepalle Sankararao and Simanthini Kauta.

Hello Readers!

As part of its service to our members, TFAS (Telugu Fine Arts Society) will be pleased to publish free of cost the following information about our life members and their families in our flagship magazine, Telugu Jyothi:

- Birth
- Monumental Birthdays
- Wedding Announcement
- Milestone Wedding Anniversary
- Graduation
- Creative/professional achievements
- Obituary

Members are requested to send the information for publication by email to ramakrishnaseethala@yahoo.com, or mail to: Dr. Ramakrishna Seethala, President-TFAS, 17 West Kincaid Drive, West Windsor, NJ 08550. Please include your name, address, phone number and email address for correspondence.

Dr. Bala Jonnalagadda, M.D., F.A.A.P

(Female Doctor)

Experienced Board Certified Pediatrician

Friendly, Caring Service for Newborns, infants, Children, and Adolescents

Services Include:

Free Prenatal Consult *Well Visits* *Immunizations* *Sick Visits*
School Physicals *Sports Physicals* *Travel Vaccines*

DAY, EVENING, & SATURDAY APPOINTMENT AVAILABLE
WALK-INS WELCOME, 24-HOUR EMERGENCY COVERAGE
MOST INSURANCE PLANS/HMO/MEDICAID ACCEPTED

Location : 330 Livingston Avenue, New Brunswick, NJ 08901
Phone: (732) 545-9878
AMPLE PARKING AVAILABLE

FOR OLD FASHIONED DEDICATION AND SERVICE...

Sujani Murthy
Sales Associate
International President's Circle

This is the best time to be
MOVING UP in your life!
OWNERSHIP OF A HOME IS A GREAT AMERICAN TRADITION & STILL THE BEST INVESTMENT!

I specialize in all areas of New Jersey and I can provide assistance anywhere in the USA, including school reports, new construction, resale information, and relocation packages.

Call me today for all of your real estate needs. You can reach me at (609) 750-4127 (Direct) or (609) 275-9114 (Evenings) or you can also reach me by e-mail at SujaniMurthy@Hotmail.com

I look forward to hearing from you.

Office: (609) 799-8181 ~ Direct: (609) 750-4127
www.ColdwellBankerMoves.com/Sujani.Murthy

©2003 Coldwell Banker Real Estate Corporation. Coldwell Banker® is a registered trademark of Coldwell Banker Corporation. An Equal Opportunity Company. Equal Housing Opportunity. Owned and operated by NRT Incorporated.

COLDWELL BANKER
RESIDENTIAL BROKERAGE

అమెరికా–ఇల్లాలి ముచ్చట్లు

– శ్యామలా దేవి దశిక, North Brunswick, NJ

వంటిట్లో సింకు దగ్గర నుంచోని బండెడు అంట్లు తోముకుటుంన్నప్పుడో, వీకెండులో చాకిరేవు పని పెట్టుకున్నప్పుడో చేతులు వాటి పని అవి చేసుకుపోతున్నా బుర్రమాత్రం లోచనా సుడిగుండంలో పడి కొట్టుకు పోతూ వుంటుంది. మీరు నన్ను పెళ్ళిచేసుకొని ఎక్కడో వుండాల్సిన దాన్ని ఇక్కడకు తీసుకొచ్చి పడేసారు. పెళ్ళికి మీవాళ్ళు పెట్టిన పసుపురంగు కంచిపట్టు చీరలో విమానం దిగి బితుకు బితుకు మంటూ మీకోసం (ఎదురు) చూడ్డం నాకింకా కళ్ళకు కట్టినట్టు జ్ఞాపకం వుంది. అప్పుడే 40 ఏళ్ళు గడచిపోయినయి అంటే మీకు అశ్చర్యంగా లేదూ?

ఇప్పట్లోలాగ పెళ్ళాం కనబడగానే అమాంతం కోగిలించేసుకోడాలు, ముద్దులతో ముంచెత్తటాలు అవి మనకు ఆ - రోజుల్లో తెలీవుకదా. అందుకే నన్ను చూసి చూడడంతోటే "అమ్మయ్య వచ్చావా" అంటూ నా రెక్క పుచ్చుకొని లాక్కెళ్ళి కారులో కూలేసారు. పక్కవూరుకు కూడా తోడు లేకుండా ప్రయాణం చెయ్యని నేను తిండి తిప్పలు లేకుండా ఒక్కదాన్నే అంతదురాన్నించి వస్తే గొంతు తడుపుకోటానికి కనీసం సోడా అన్నా ఇప్పించారుకాదు. మీ కంటే మా నాన్నే నయం. పట్నం బస్సు దిగి 5 మైళ్ళు నడచి వూళ్ళోకి రాగానే వీరాసామి బడ్డీ కొట్లో గుండు సోడా ఇప్పించేవారు. ఐనా అదేం కారు బాబు! అమెరికాలో మీకు కారుందంటే ఏమిటో అనుకున్నాను. అగ్గిపెట్టె సైజులో తాబేలు మొహంతో డొక్కు కారూ అదీను. మీ కారు చూస్తే మా పెద్దన్నయ్య బొమ్మలకొలువులో పెట్టుకోడానికి మాకు కొనిచ్చిన బొమ్మ కారు గురుతొచ్చింది.

వచ్చిన రోజే నన్ను వంట చేయమంటే బావుండదనుకున్నారు కాబోలు, అదేదో అట్ట పెట్టలో తెచ్చి నాముందుంచి బావుంటుంది తినమన్నారు. నారలుసాగుతున్న ముక్కల్ని ఆత్రంగ వూదుకొంటూ తింటున్న మిమ్మల్ని చూస్తే, మా వూళ్ళో వీధి చివర జీడిపాకం చేసే నరసయ్య గుర్తుకొచ్చాడు! మిమ్మల్ని చూసి నవ్వాలనిపించినా మీరంటే వున్న భయంతో ఎలాగో ఆపుకొన్నాను. తర్వాత ఓ గుప్పెడు బియ్యం పొంగించుకొని, అమ్మ ఇచ్చిన ఆవకాయ కలుపుకొని అన్నం తింటుంటే నా పక్కన చేరి ఆవకాయ బ్రహ్మాండంగా వుందని లొట్టలు వేసుకుంటూ తిన్నారు గుర్తుందా?

మీకు తెలుసో లేదో అప్పట్లో మీరంటే నాకు భయంగా వుండేది. మిమ్మల్ని చూసినప్పుడల్లా మా బళ్ళో మాస్టర్లు గురుతుకొచ్చేవారు. మన పెళ్ళిలో సాయంకాలం మా వాళ్ళంతా కలసి మన చేత చెండ్లాట ఆడించారు గుర్తుందా? పూలచెండు నేను చక్కగా మీ చేతిలోకి వేస్తే, మీరు నా చెంపకు తగిలేటట్టు విసిరారు. మా పిన్ని వాళ్ళు మిమ్మల్ని నాకు గంధం రాయమంటే నో అన్నారు! ఎంతో సరదాపడి వూరేగింపు ఏర్పాటు చేస్తే ఐ డొంట్ లైకిట్ అంటూ మా వాళ్ళను చిన్నపుచ్చారు!

ఇలా మన పెళ్ళి అయ్యిందో లేదో అలా ప్లేను ఎక్కేసారు. మీరంటే ఏమిటో, మీ లైకింగ్ సు ఎమిటో, తెలిసుకొనేందుకు ఏదీ మీరు అవకాశం ఇస్తేగా. మన పెళ్ళిఅయిన తర్వాత మూడు నిద్దర్లకు మీవాళ్ళింటికొచ్చినప్పుడు కొత్త పెళ్ళికూతురని కూడా చూడకుండా క్లాసు తీసుకోవడం మొదలు పెట్టారు. థర్డ్‌ఫారం కూడ పాసవని నన్ను పట్టుకొని అదేపనిగా ఇంగ్లీష్‌లో ఏమిటోమిటో చెప్పడం మొదలు పెట్టారు. అందుకే నాకు వళ్ళు మండి "కా" భాషలో మాట్లాడ్డం మొదలు పెట్టాను. దాంతొ దెబ్బకు ముసుగుతన్ని పడుకొన్నారు!

ఇంగ్లీషు రాకపోతే అమెరికాలో అడుక్కు తినాల్సివస్తుందని, మా నాన్ననడిగి మాస్టరిని కుదుర్చుకొని అర్జంటుగా ఇంగ్లీష్ ట్యూషన్ చెప్పించుకోమని వందసార్లు చెప్పారు గుర్తుందా? అంత ఇంగ్లీష్ మీద మోజు వున్నవారు విమానం దిగిన నన్ను చూసి కనీసం హవుడుయుడు అని అన్నా పలకరించలేదేం? లేకపోతే దీనిమొహం దీనికేం తెల్సునసుకున్నారా? ఐనా నాకు తెలియక అడుగుతాను పెళ్ళాం ఇంగ్లీష్‌లో గడగడ మాట్లాడాలి అనుకొన్నవాళ్ళు, పెళ్ళానికి గంధం పుయ్యడం కూడా లైక్ చెయ్యని వాళ్ళు అసలు పల్లెటూరి పిల్లను ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నార్ట? ముందర నా ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పండి. ఇదిగో మిమ్మల్నే ఎప్పుడు చూసినా ఆ దిక్కుమాలిన ఫోనొకటమ్మా!

(పురాణం వారి "ఇల్లాలి ముచ్చట్లు" పుస్తకం ఇప్పటికీ పదిలంగా దాచుకొని చదివిన ప్రతిసారీ హాయిగా ఆనందించే నేను సాహసంచేసి చేసిన చిన్ని ప్రయత్నం.)

GROVE DENTAL CARE

We Speak TELUGU

Cosmetic & Family Dentistry

DR. SABITHA B SUNDARESH MDS, DDS

652 GROVE AVE

EDISON NJ 08820

(732)-549-6082

*FILLINGS
*ROOT PLANING
*CROWNS & BRIDGES
*LAMINATES
*ROOT CANAL
*WHITE FILLINGS
*DENTURES
*WHITENING
* FLOURIDE TREATMENT
*EXTRACTIONS
*PARTIALS
*BONDING

We welcome you and your family to visit the state of the art office meet the doctor and the staff who speak your language and work with you to satisfy your dental needs and bring lasting smile

* Quality care
* Friendly & Family Atmosphere
* Emergencies seen the same day
* Seniors citizen discounts
* Most Insurances accepted
* Convenient Hours
* Saturday Appointments
* Late Evening Appointments

We are conveniently located in the heart of Edison, which is accessible by major parkway and near to metro park train station.

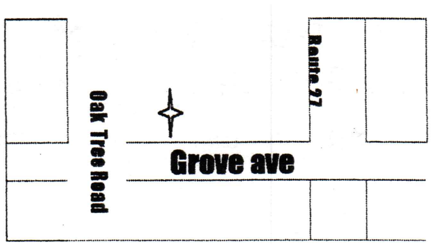

Grove Dental Care
652 Grove Avenue
Edison NJ 08820
(732)-549-6082

Concept TANA: Some Early Ideas

In the rise of cultural concepts, evolution of events of historic significance, social organizations, etc. multiple foci occur. For example, if you look at ideas of domestication and cultivation of plants and animals, these evolved independently in various parts of the world. It was around the 7000 Before Christ (BC) in Near East for Wheat and Sorghum; Rice in India (5000 BC), in Thailand (5000 BC) and Maize in Mexico (in 2000 BC). Looking at animals, Sheep (Near East), Turkey (Central America), Camels (in Bactria) and llamas (in Andes) were domesticated at different times as well. While the idea of domestication and cultivation is an important concept, none of the above radiated from one center only, nor was influenced by direct contact. Multi-focal origins are the hallmarks in these issues. Thus, a large National Level Telugu Interest group might have been conceived at other places in USA. Please keep the above model in mind.

This account is a recall of events, by my wife and myself during our stay in NYC while a Graduate Student there and is presented with a chronological frame to it. I felt that a recall of events of mid 1960's would be useful to Telugu readership, especially NRI's.

Soon we will be meeting at the 15th TANA Conference in Detroit, it might be interesting to reminisce the formative stages of a large Telugu Association. Guthikonda Ravindranath and I, both then were graduate students at Columbia University in middle '60s in the doctoral programs. I had come in 1965 fall and began my graduate work in Anthropology finishing up the PhD in December 1968; formal award was done in June 1969 convocation. Ravindranath joined the Chemistry Department at Columbia, in 1966 and he finished his Doctorate in 1971.

In those days, life was different. Meeting another Indian citizen was a unique event, as there were very few. There were no Indian Grocery stores then. In 1965-66-67, there was one Armenian store in 123 Lexington Ave, name Kalustyan, run by an Armenian, that sold Indian groceries. He had really stale Indian pickles (were rebottled in Iran) for sale, on take it or leave it basis, do not complain. Courtesy and understanding the needs of Indians was never his hallmark. Now what happened to this store? Taken over by an entrepreneur Indian and has successfully expanded it.

Reminiscing of Columbia University, some of you may know of the its location on upper West Side of Manhattan, much of 110th Street till 120th Street, going to the river on West Side and Morning Side Heights on East side being its Geographical boundaries. There was one Pakistani Operated Indian Restaurant on 110St. and Cathedral Parkway, where one could get Indian food but the vegetarian choices were too limited. There was frankly no choice: take it or leave it Chapattis / Subji / Rice. Again in those days, requesting vegetarian food meant lettuce, cottage cheese and fruits! It was very rare that we all had access to Indian food. It was rare to find a Graduate Student with family that had an apartment (from Columbia University naturally, for it owned just about the whole real estate for few blocks around the Campus, in a rent controlled place much less). My wife Mrs. Akkaraju Kameswari and daughter Bani (1 year old) joined me in NYC in March 25, 1967; Columbia University was able to allot a rent-controlled apartment at 546 West 116 St, 4F to be precise, in January 1967. Thus, we had a place to live within our graduate stipend of $200 for a month, with a rent of about $98 monthly; we paid for our utilities around $25 (for gas, electric and telephone).

The apartment was of great center to meet many of fellow Columbia graduate students of Indian Origin. Most were in Chemistry, Physics and Mathematics Depts. These had always two or three Indian graduate students coming in each year. Much less was the case of the Indian students in Political and Philosophical Sciences. Medical trainees from India in early sixties were rare. We did not know any in our group activities.

I do not recall when we exactly ran into each other, Ravindranath and I. Sometime in 1966, towards the year-end. Once we got acquainted, we started meeting frequently (as we spoke Telugu) along with other South Asian Students in Chemistry and Mathematics Departments. I recall this was in 1967 spring. We had other social events on campus going on, which were not particularly attractive for most of us. We needed to get our work done and a degree awarded. Columbia is very rigid about this and if you did not cut the muster, students will be awarded a Terminal Master's Degree, which means you are finished for all academic purposes. We started meeting at our apartment on Saturdays or Sundays in the afternoons, for company and most importantly Madras and Andhra food. Cooking a large pot of rice and plenty of Sambar with Buttermilk to boot was easy entertainment. Food was sumptuous, cost effective and acceptable to all. Like they say, the way to a man's heart is thru the stomach! Chinese and Indians have this right: always have big pots of rice to go with all the other add-on condiments! Those days, we were unclear about our long-term goals, as immigration picture was murky, until INS changed its requirements that unfilled quota from Western Hemisphere could be allotted to other pools. And in 1970's and early 80's the Medical Establishment needed many residency training slots to be filled. We had a spectacular increase in very accomplished folks join into the NRI pool. Those of us that entered Academia and/or Industry got waivers as exceptionally talented to become NRI's. Needless to add, many of us are Naturalized US Citizens for over 2-3 decades.

Coming back to our subject, when we met, along Ravindranath, we had Krishnamachari, Bala Subramanian -- all from Chemistry and Sundaraman (Math), spending time when free. Occasionally, another Bengali graduate student, Ghosh with his family, joined us. Then ideas of a common Telugu Association was floated around in our banter. We were very skeptical when, if at all, will we get a "critical mass" to do this? In those days Ravindranth and Kameswari Sarma and I were evaluating these ideas around. About early spring of 1967, Ravindranath started a newsletter in Telugu, painstakingly hand written (in artistically beautiful handwriting), Xerox them and started to pass them around. I saved many of them but unfortunately in 1969, someone broke into our faithful

1963 Volkswagen in New York City and stole the whole bunch of papers including those early newsletters. I still rummage my old papers to dream of finding one! By 1970 we had relocated to Philadelphia, joining faculty at Temple University. By 1973 we had set up the first South Indian Association in Philadelphia and it was a joint Tamil-Telugu association. Later, as more NRI's came in early 1970's, these have blossomed into larger and independent organizations.

The first national TANA meetings took place in New York City in 1977, when other Andhras interested in these activities took on expanding roles. The Telugu Association of Greater Delaware Valley (TAGDV) took an active role in first TANA meetings. TAGDV presented a folk song at the 1977 TANA meetings and I presented a paper on South Asian Contributions to American Culture, after all Christopher Columbus lost his way going to India. TAGDV was one of the four listed in 1977 TANA Souvenir. And TANA has evolved into a National Organization.

One caveat before I end: others might have come with similar ideas in different parts of USA. I hope they will write their experiences and publish them soon.

****

Dr. Akkaraju Sarma and Kameswari (Devi) Sarma (TFAS Life Members) are Philadelphia residents since 1970. They are very active in local Telugu Association of Greater Delaware Valley, Council of Indian Organizations in Philadelphia; Dr. Sarma is a recipient of TANA Community Service Award in 1997. He has had awards from Council of Indian Organizations (1999), Pan Asian Association of Philadelphia (2004), and Chapel of Four Chaplains (1983).

Those interested can get in touch with Dr. Sarma at akkarajus@aol.com as he is considering a panel on this subject at Detroit TANA.

Trimurthy Day Celebrations on March 19th

Dear Members,

We invite the area music teachers, their students and music lovers to participate in our annual Trimurthy Day Celebrations on March 19th (Saturday) at the Sri Venkateswara Temple and Community Center auditorium, 780 Old Farm Road, Bridgewater, NJ. The Telugu Fine Arts Society, Hindu Temple and Cultural Society of USA jointly sponsor the celebrations this year in cooperation with The Telugu Cultural Center, and The Carnatic Music Association of North America. The celebrations will also showcase enthralling concert performances by invited artists. Admission is free, and sumptuous lunch is provided.

The Organizing Committee requests the area music teachers to complete the application and submit by March 1st. We strongly encourage group renditions (vocal or instrumental) of the compositions of the trimurthys of Carnatic music (Thyagaraja, Muthuswamy Dikshitar and Syama Sastry) (see page 11 for the application.) Individual performances are accommodated only if time permits. Since participation is limited to available time slots, priority is assigned by the application submission date.

For additional details, please visit our web sites (www.tfas.net or www.cmana.org), or contact any member of the organizing committee.

The Organizing Committee, Trimurthy Day Celebrations

Tsunami Relief Cash Donations as of January, 24, 2005

Donor	Amount $
David Allu, Roxbury, NJ	10.00
Venkata Ammu, East Brunswick, NJ	21.00
Joan Alpert, Princeton, NJ	70.00
Manju Bhargava, Randolph, NJ	20.00
Murty Bhavaraju, Bridgewater, NJ	1000.00
Pallavi Bokkisam, Morganville, NJ	21.00
Sujatha Chaguturu, West Windsor, NJ	250.00
Raju Edamadaka, Bensalem, PA	100.00
Rajitha Elisetti, Newtown, PA	200.00
Rajasree Golla, Piscataway, NJ	20.00
Ramesh Kambam, Plainsboro, NJ	20.00
Raja Karnam, Princeton, NJ	250.00
Anil Mandapaka, Easton, PA	150.00
Mohan Mandipatla, Belleville, NJ	25.00
Rama Manne, Yardley, PA	100.00
Sadasivaiah Meduru, Sayreville, NJ	100.00
K.S. Murthy, Morris Plains, NJ	150.00
K.V. Rao, Flushing, NJ	1000.00
Raja Seethala, Houston, TX	100.00
Ratna Seethala, Princeton Jct, NJ	300.00
Prasad Sunkara, Saline, MI	100.00
Debra Yuhas, Wrightstown, NJ	100.00

Sankranthi Program 2005 ACCOUNTS Sri Venkateswara Temple Auditorium, NJ January 15, 2005

Income	Amount
Collections at the Door	$1320.00
Donation (Radha Kasinadhuni)	$407.37
Donation (Avinash Anand)	$240.00
Donation (Sunita Kanumury)	$225.00
Donation (Satyaveni Rao)	$190.00
Total income	**$2382.37**
Expenses	
Auditorium (Hall Rental,)	$580.00
Flyer Mailing	$208.32
Snacks (Samosas)	$66.00
Miscellaneous (Paper supplies, plates, water, etc)	$53.79
Trophies for Participants*	$225.00
Prizes**	$625.00
Total Expenses	**$1758.11**
Net Income (Total Income-Total Expenses)	**$624.26**
**Donation by Sunita Kanumury* ***Donations by Radha Kasinadhuni & Avinash Anand*	

Sangeetha Murthythraya Celebrations

Organized by TFAS, HTCS, TCC and CMANA
on Saturday March 19,2005
Sri Venkateswara Temple and Community Center
780 Old Farm Road, Bridgewater, NJ 08807

Please Submit Application Form by March 1st, 2005

(to be filled out by teachers and/or adult participants ONLY)
Send completed applications by email (manjarinj01@gmail.com) or mail to:
Manju Bhargava, 54 Erie Avenue, Rockaway, NJ 07866)

Group singing is preferred and strongly encouraged. Individual performances accommodated only if time permits. Participation is limited to available time slots.
Priority is given according to the application submission date

Teacher Information:

Name and Phone Number: ______________________________
Address: ______________________________
Email: ______________________________

Participant Information:

Name	Vocal	Instrumental (Type)
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		

Name of the Kirtana to be rendered (total time not to exceed 8 minutes))

1. ______________________________ Composer* __________
2. ______________________________ Composer* __________

***Syama Sastry or Thyagaraja or Dikshitar**

Accompaniment:

Instrument	Artist
1.	
2.	
3.	
4.	

For more information, please contact:

Manju Bhargava (manjarinj01@gmail.com, 973-983-0596),Rathnam Chaguturu (rchaguturu@hotmail.com, 609-275-9521), Ramakrishna Chalikonda (rchalikonda@hotmail.com, 732-873-3773), Simanthini Kauta (musicismygoal@yahoo.com, 908-234-1360), Aravind Narasimhan (aravind@comcast.net), Krishna Pamidimukkala (pamidik@hotmail.com; 201-262-1658), PSVenkatraman (psv@asanet.com), Manu Das (issi@pipeline.com), 732-463-8832), Lakshmi Vanguri (vanguri@att.net), 732-249-5664

మెఱుపులు : దీపావళి ఆంతర్యం

- వేమూరి వేంకటరామనాథం

తెలుగు కళా సమితి వారి తప్పనిసరి కార్యక్రమాలలో ఒకటి అయిన దీపావళి హిందువుల పండగలలో ఒక ముఖ్యమైనది. పండుగ అనగానే అది ఒక సరదా అన్న స్ఫురణ వస్తుంది. నిజమే, ఇది చాలా ఉత్సాహం కలిగించే సందర్భమే. పిల్లలు క్రొత్త దుస్తులు ధరించడం, పెద్దలు కొన్ని ఆచార సిద్ధమైన సంప్రదాయాలను పాటించడం, లక్ష్మీదేవిని కొలవటం, టపాకాయలు కాల్చటం, ఆ పైన తీపిని నమలడం, గుజరాతీ వారికి ఇది నూతన సంవత్సర ప్రారంభం కావటం - ఇవన్నీ మనకు పరిచితములైన విషయాలే.

ఇంతకన్న మనం గమనించవలసిన విశేషాలేమైనా ఉన్నాయా అని కొంచెం ఆలోచిస్తే, మనం గ్రహించవలసిన లోతు సంగతులు కొన్ని బయటపడతాయి. ఒక తొలిశరా: హిందూ సంప్రదాయమన్నా, మన పురాతన లౌకికేతర విషయాలన్నా, గౌరవం - కనీసం సహనం - ఉన్న వారికి ఈ విశ్లేషణ రుచికరంగా ఉంటుంది. మిగతావారికి ఇది కూడా టపాకాయలతో కూడిన సరదాగానే గోచరిస్తుంది.

ఈ పండుగలోని ఆధ్యాత్మిక - ఆంతర్యం ముందుగా పరిశీలించుదాం. కృష్ణుడు నరకాసురుని చంపాడు. బృహత్కార్యంలో సత్యభామకూడా తోడ్పడింది. ఈ కథను వేళ్ళమట్టం నుండి తర్కించుదాం.

నరకాసురుడు అజ్ఞానానికి ప్రతిబింబం. కేవలం రాక్షసులందరు అజ్ఞానులని, ఆ కారణంగా నరకుడు అజ్ఞానియని ఇక్కడ అభిప్రాయం కాదు. వారిలో ప్రహ్లాదుని వంటి భాగవతుడు, విభీషణుని వంటి శిష్టసత్యుడు లేక పోలేదు. కాని పురాణాలు మనకు తెలిపిన కథలలో చాలా మంది ప్రసిద్ధరాక్షస వ్యక్తులు దుర్మార్గులుగా ప్రవర్తించినవారు. అయినా, తమ రీతిని భగవద్భక్తులు, ఉత్కృష్ట పండితులు. రావణుని వంటి రాక్షస చక్రవర్తి అతి ప్రజ్ఞానవంతులైన పండితులు శివుని ప్రార్థించి, శివలింగం చేత ధరించ గల్గిన మహనీయుడు. కాని అజ్ఞానంలో మునిగి, అదే తన జీవితనౌకను నడిపించగా ఆనందిస్తూ బ్రతికి మృత్యువు వాత పడ్డాడు. నరకుడు అజ్ఞానం ముడి పడ్డ శరీరి అయితే, కృష్ణుడు జ్ఞాన స్వరూపం భగవద్గీతను చెప్పిన జ్ఞానవంతుడు. (ఆయన దేవుడన్న నమ్మకం ఈ వాక్యానికి ప్రధానం కాదు).

జ్ఞానం అజ్ఞానాన్ని ఎదుర్కొనటం, జ్ఞానానికి విజయం కల్గటం దీపావళిలోని ఆధ్యాత్మిక ఆంతర్యం అని మనం గమనించాలి. ఏ రాక్షసుని, దుర్మార్గుని భగవంతుడు చంపినా, ఈ జ్ఞానాజ్ఞాన వ్యాఖ్యానం చేయవచ్చును; కాని దీపావళిలో సమయ పరంగా కూడ ఒక వైశిష్ట్యం ఉన్నది. ఈ జ్ఞాన విజయం, అజ్ఞాన క్షయం, అమావాస్య అనే చీకటి గుబురులో జరిగింది. చీకటి అజ్ఞానానికి ప్రతిబింబం. అది తొలగింది, ప్రకాశం వెల్లజొచ్చింది. మన పిల్లలు మతాబులు ముట్టించి, వాటి వెలుగుకు మధ్యమధ్య "రజను" పూవులకు ఆనందించటం, ఈ ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి తెలిసీ - తెలియని దర్పణం. మనం పొందె సంబరం వెనుక ఈ మహత్తర సత్యం దాగి ఉంది.

ఈ విశిష్టత ఇంతటితో సరి కాదు. కృష్ణునితో పాటు సత్యభామ కూడ యుద్ధానికి వెడుతుంది. ఇది భర్తతో పాటు భార్య ప్రయాణానికి ఆరాటపడటం కాదు. కృష్ణుడు జ్ఞానం అయితే, సత్యభామ ప్రకృతికి ప్రతీక. జ్ఞానం, ప్రకృతి రెండు కలిస్తేనే సంపూర్ణత్వం సిద్ధిస్తుంది.. (ఇది మన పురాతన ధర్మంలోని ప్రధాన విశ్వాసం.) ఇది అర్ధనారీశ్వర తత్త్వానికి ఒక స్వరూపం. విద్యుచ్ఛక్తి సంభవంలో ప్లస్, మైనస్ ఎలా ప్రధానమో, విశ్వనాటక రంగంలో కూడ సద్విజయానికి పురుషుడు, ప్రకృతి కలిసి యుండటం అవసరం, అపుడే శక్తి ఉదయిస్తుంది. ఈ సత్యం ఈశ్వర పరంగా అతి బహిరంగంగానే ననకు ప్రకటింపబడింది. ఆయన శరీరంలో సగమే స్త్రీ, ఆయన అర్ధనారీశ్వరుడు.

ఈ తత్త్వం నరకాసుర వ్యధలో చక్కగా విదితం అవుతుంది. కథకు కొంత కుతూహల వస్తువు కలిగించ వలెనా అన్నట్లు, యుద్ధం మధ్యలో కృష్ణుడు డస్సి యుంటే సత్యభామ బాణం ఎత్తి నానికిగా ప్రవర్తిస్తుంది. పురుషుడు (లేక జ్ఞానం), ప్రకృతి యొక్క పారస్పర్యం ఈ విధంగా విదితం చేయబడింది.

మరొక అంశానికి దృష్టి కదల్చుదాం. నరకుడు చంపబడినపుడు భూదేవి కృష్ణునితో, విచారంతో అంటుంది, : నా కొడుకును నీ కొడుకును చంపావే" అని. ఆమె ఆక్రందనకు వెనుక ఒక కథ ఉన్నది. విష్ణువు వరాహస్వామి అవతారంలో, భూమికి అపార శోకం కష్టం కల్గించిన హిరణ్యాక్షుడనే దుష్టరాక్షసుని సంహరిస్తాడు, భూమిని రక్షిస్తాడు. ఆ సమయంలో భూదేవికి విష్ణువుపై కామ వాంఛ కలుగుతుంది. కాని అది సంభోగానికి అశిష్టమైన నిముషంలో అవటంచేత ఆమె వాంఛ తీరింది కాని, సంతానం మాత్రం నరకుడు రాక్షసుడుగా రూపొందాడు. అయినా భూమిది మాతృహృదయం కనుక, మాతృ వాత్సల్యానికి శిఖర స్వరూపం కావున, కృష్ణునితో మొర పెట్టుకు ఏడుస్తుంది, "మన కొడుకును చంపావే" అని. కృష్ణుడు

మాత్రం నరకుని రాక్షసత్వాన్ని సహించ లేని అవతారపురుషుడు కదా.

"పరిత్రాణాయ సాధూనాం
వినాశాయచ దుష్కృతాం
ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ
సంభవామి యుగేయుగే"

అని వక్కానించిన పరమాత్మ కదా. వానికి ఈ విధమైన భౌతిక వాత్సల్యం -ధర్మానికి ఎదురైనపుడు అప్రధానం. ఈ కథాంశంలో మాతృవాత్సల్యం ఒక ప్రక్క, పరమాత్మయొక్క ఏకైక దృక్పదం మరొక ప్రక్క చక్కగా నిరూపింపబడినాయి. మొదటి దాని కన్న రెండవది అనిల్లంఘనీయమైన విశ్వధర్మం అని సూచించబడింది.

అయితే ఈ నరకుని మృతిని గూర్చిన మరొక విచిత్రాంశం, గమనీయమైనది ఉంది. మన పురాణాలలో సర్వసాధారణమైనట్లు నరకునికి కూడ ఒక బ్రహ్మాండమైన వరం ఉంది: తన మృత్యువు తల్లి చేతను గాని, తల్లి అనుమతిని గాని కాక, మరొక విధంగా సంభవించరాదు. అది తన తల్లి సమక్షంలో జరగాలి. సాధారణంగా ఏ తల్లి తన పుత్రుని మరణానికి ఈ విధంగా సన్నాహమవుతుంది? ఈ ధైర్యంతోనే ఆ రాక్షసుడు విర్రవీగాడు. కాని వానికి తెలియని అంశం ఒకటి ఉంది. సత్యభామ భూదేవి అంశతో పుట్టింది. ఆమె కృష్ణుని వెంట నరకునిపై యుద్ధానికి పోవాలని ఉబలాట పడటంలో దాగి యున్న సత్యం ఇపుడు మనకు వ్యక్తం అవుతుంది. "నాకూ బాణం వేయటం వచ్చు" నని గొప్ప చెప్పుకోవడానికి కాదు, భర్తతో తాను కూడా రథంలో కూర్చుని, యుద్ధం తిలకించవలెనన్న ఉబలాటంతో కాదు ఆమె యుద్ధానికి వెళ్ళినది. నరకాసురుని షరతులు చెల్లించటానికి తగు భూమిక నెలకొల్పుటయే అందులోని ప్రధాన ఉద్దేశం. కేవలం యుద్ధంలో సహాయాన్ని కృష్ణుడు అర్థించ తలచి యుంటే జాంబవతి వంటి భార్యలున్నారు. సత్యభామను మించిన సమరచాకచక్యం గలవారు. కాని మనకు సాధారణంగా "సరదా" స్త్రీ గా కనిపించే సత్యభామ నరకాసుర యుద్ధానికి వెళ్ళటంలో ఎంతో అంతరార్థం ఉంది.

ఇంత వరకు దీపావళిలోని ఆంతర్యం కొంత జిజ్ఞాసా పూర్వకంగా గమనించాం. ముగింపులో ఒకటి రెండు ఇతర, సాంప్రదాయక అంశాలు కూడ నివేదిస్తాను. చతుర్దశి ఉదయం, సూర్యునికి ముందే నువ్వుల నూనెతో తల అంటుకొని స్నానం చేయుటం ఒక పూర్వ ఆచారం. ఈ "షాంపూ" లో గల ఆరోగ్య విశేషాలు ఆయుర్వేద విద్వాంసులు చక్కగా తెలియచేయగలరు.

రాత్రి టపాకాయలు కాల్చటం మరొక సాధారణ విశేషం. దీని ప్రాధాన్యం ఎంత అంటే, పిల్లలు దీనిని "టపాకాయల పండుగ" అని గలగలలాడుతూ ఉంటారు. ఇది చలికాలం సన్నమయ్యే కాలం. దోమలు మొదలైన క్రిములు విజృంభించే సమయం. టపాకాయల మందులతో అందలి రసాయనాల ఘాటుతో కొంత వరకు అలాంటి అవాంఛనీయ క్రిములకు అదుపు కల్గించ గలుగుతాం. (ఏటి పొడవునా స్థిరకాపురం ఏర్పరచుకున్న దోమల సంగతి నేను చెప్పనవసరం లేదు)

ఈ వ్యాసం నేను కవిత్వ పరంగా వ్రాయలేదు. దీపావళి మీద గేయాలు ఇది వరలో నేను వ్రాసినవి నా "నందనము" కావ్యంలో ఉన్నాయి.

ఉదాహరణకు:

దీపావళి దీపావళి
శ్రీపతి సతి సంగర స
ల్లా పాలీ దీపాలు;
పాప కృతులపై వేలుపు
కోపాలీ దీపాలు

ఆపలేని పసినవ్వుల
రూపాలీ దీపాలు ;
గోపాలుని గోవుల కను
పాపలె యీ దీపాలు

మాపట సూర్యుడు దాచిన
తాపాలీ దీపాలు
పాప విముక్తాశా ని
క్షేపాలీ దీపాలు.

('నందనము' పుట 131)

ఈ వ్యాసం కేవలం ఈ పండుగలోని అంతరార్థం విశ్లేషించే ఉద్దేశ్యంతో మాత్రమే వ్రాశాను. ఈ వ్యాసంలోని కృష్ణుడు, భూదేవి, మొదలైన వ్యక్తులు పుక్కిటి పురాణాలకు చెందినారు అని తల పోసేవారికి ఒకటే మనవి. కొంతసేపు అలా అనుకోకుండా, ఇందులోని తార్కిక సామరస్యం మాత్రం గుర్తించండి అని. వారున్నారో లేదో ఎవరి కెఱుక? ఉంటే ఈ విశ్లేషనకు తావు ఉన్నదని మాత్రం మనం గమనిస్తే చాలు.

PROVIDING SPECIALIZED PEDIATRIC PERSONAL CARE OF INFANTS, CHILDREN AND ADOLESCENTS FOR OVER 25 YEARS

DR. VIJAYA RADHAKRISHNA MD, FAAP

Board Certified Pediatrician and Associate Professor of Pediatrics at UMDNJ

Actively teaching medical, PA students and Pediatric residents

Children with disorders including asthma, hyperactivity and attention deficits, and childhood nutrition, receive utmost care and counseling. Registered nurses offer telephone advice during office hours. We also provide prenatal counseling for expectant parents as well as advice on lactation by our certified nurses

Dedicated & Experienced Associates
Dr. LOVELY MATHEW,
Dr. SHARADA GOWDA

Admission Privileges as Senior Pediatrician at Five Hospitals

New Brunswick:	RWJH and St. Peter's University Hospitals
Edison:	John F Kennedy Medical Center
Plainfield:	Muhlenberg Regional Medical Center
Somerset:	Somerset Medical Center

We accept over 20 Health Care Insurance Plans
Two fully modern offices with state of the art diagnostic equipment and computers

155 Stelton Road
Piscataway, NJ 08854
(732) 752-8442

172 Summerhill Road, Suite #4
East Brunswick NJ 08816
(732) 390-7552

Monday - Saturday (Day and Evening Hours).
Sunday: 9 AM - 12 Noon (Piscataway office only)
Separate waiting rooms for sick and well care
Best of all, we communicate in Indian languages

Bayshore Ophthalmology, LLC

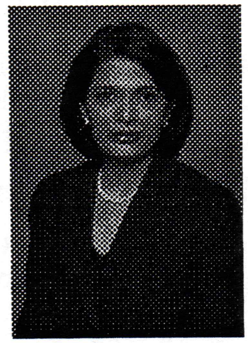

SUREKHA COLLUR, MD, FRCS
Board certified ophthalmologist
Fellowship trained in Glaucoma

ANTHONY J. MICALE, MD
Pediatric eyecare

GEORGE KNEISSER, MD

New Introductory LASIK Offer!!!

Comprehensive eye exams
Cataract surgery; small incision, no stitch surgery
Glaucoma surgery
Laser surgery
Eyelid surgery
Diabetic eye exams
Contact lenses
Onsite optical shop

Most insurance plans accepted
Evening hours and Saturdays available
Appointments available at two locations:

721 North Beers Street
Holmdel, NJ 07733
(732) 264-6464

620 Shrewsbury Ave
Tinton Falls, NJ 07701
(732) 842-2288

www.bayshoreophthalmology.com

Pediatric and Adolescent Care Associates

Ravi S. Chennapragada, MD, FAAP

Board Certified in Pediatrics
Experienced and individualized care

On site lactation nurse consultant services offered by

Patricia Ellis, RN, MA, IBCLC

Bridgewater Office Complex
676 Route 202-206 North, Building 2, Bridgewater, New Jersey
(Located 1.5 miles south of Sri Venkateswara (Balaji) Temple)

Call for daytime, evening, or weekend appointments (908) 927-1155

On call 24 hours a day, 7 days week for emergencies
Free pre-natal consultation, Most insurance plans accepted

Attending Pediatrician at:

Robert Wood Johnson University Hospital – New Brunswick, NJ
St. Peter's Medical Center – New Brunswick, NJ
JFK Medical Center – Edison, NJ
Somerset Medical Center – Somerville, NJ
Muhlenberg Regional Medical Center – Plainfield, NJ

OMEGA TRAVELS

18 E. Harrison Place, Livingston, NJ 07039

Centrally located in New Jersey

Professional Service

Plan your next trip with us!

Best Fares

Call
SHYLA

TEL: (973) 992-0138 (973)-992-0143 FAX: (973)-992-5491
Email: Omegatravels@home.com Omegatravels@hotmail.com

Visit: www.travelomega.com

Call for emergency travel needs/passport service

ఎండమావులు

పూడిపెద్ది శేషుశర్మ

వచ్చేవారంలో తను పంపాల్సిన వ్యాసంలో తప్పులు దిద్దుతూ కిచెన్ టేబిల్ దగ్గర కూర్చుంది శారద. ఇండియా ఎబ్రాడ్‌లో విలేఖరి వృత్తి శారదది. అమెరికాలో స్థిరపడ్డ భారతీయుల జీవితాలకి సంబంధించిన సమస్యలమీద ప్రత్యేక వ్యాసాలు వ్రాస్తూంటుంది శారద. తనవృత్తి ద్వారా రకరకాల వ్యక్తులను పరిచయం చేసుకొని, వారు ఈ అమెరికా దేశంలో ఎటువంటి సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారో, వాటిని ఎలా పరిష్కరించ గలుగుతున్నారో, సంఘంద్వారా వారికి ఎటువంటి సహాయం కలుగుతోందో, క్లిష్టమైన పరిస్థితులలో చిక్కుకొని, బయటపడడానికి దారి తెలియక, ఆ సమస్యలకే ఎలా ఆహుతి అయిపోతున్నారో తెలుసుకొని మానసికంగా చాలా ఎదిగింది శారద. ఇండియా ఎబ్రాడ్‌కి పని చేసిన ఈ ఐదు సంవత్సరాలలో ఎంత అనుభవం సంపాదించానో అని అనుకుంటూ కాఫీ కప్పు కడగటానికి సింక్ దగ్గరకు వెళ్లింది శారద. ఫోన్ రింగయింది. రిసీవర్ ఎత్తింది.

''మిస్ రావ్'' మధురంగా ఉంది అవతలి గొంతు.

''ఎస్ ప్లీజ్ మిసెస్ రావ్'' స్పష్టంగా చెప్పింది శారద.

'' నాపేరు చంద్ర. పూర్తి పేరు చంద్రమూర్తి. గత నెల్లాళ్లుగా ఇండియా ఎబ్రాడ్‌లో మీ వ్యాసాలు చదివా. అందుకే ఫోన్ చేస్తున్నా. ఇంతకీ మీరు తెలుగు వారా? కన్నడవారా? '' అడిగింది ఇంగ్లీషులో.

''మాది హైదరాబాదు. తెలుగు దాన్నే'' ఇంగ్లీషులో సమాధానం చెప్పింది శారద.

''మరేం, మనం తెలుగులో మాట్లాడుకోవచ్చు. మేమూ తెలుగు వాళ్లమే. నేను కలకత్తాలో పెరిగా. అయినా తెలుగు బాగా వచ్చు. ముందు లెట్ మి కంగ్రాట్యులేట్ యూ. మీరు వ్యాసాలు బాగా వ్రాస్తారు. ఫీల్డ్ వర్కు బాగా థరోగా చేస్తారు'' ప్రశంసించింది చంద్ర.

''థాంక్స్ '' అంది శారద.

''ఇప్పుడు అసలుసంగతి చెప్పనీండి. ఈ మధ్య 'అమెరికాలో స్థిరపడ్డ భారతీయవయోజనుల (ది ఏజింగ్ ఇండియన్సు) సమస్యలు ' అనే శీర్షికతో మీరు వ్యాసాలు వ్రాశారు. అందులో మీరు చర్చించిన సమస్యలు ఏమిటి?

మొదటిది: వృద్ధాప్యంతో ఇండియాలో కాటికి కాళ్లు చాచి కూర్చున్న తల్లి దండ్రుల గురించి, ఈ దేశంలో సెటిలయిపోయిన భారతీయులు ఎలా బాధ పడుతున్నారో.

రెండవది: రిటైర్‌మెంట్ వయస్సు దగ్గర పడుతూంటే మానసికంగా శారీరకంగా దృఢంగా ఉండి, ఇంట్లో కూర్చొని ఎంప్టీ నెస్ట్ సిండ్రోమ్‌తో ఇలా బాధపడతామా, అనే వ్యథతో సతమతమవుతున్న వాళ్లను ఇంటర్వ్యూ చేశారు, బాగుంది.

మూడవది: హఠాత్తుగా భార్యో, భర్తో, తల్లో, తండ్రో చనిపోతే పద్ధతి ప్రకారం అంత్యక్రియలు చేసే పురోహితులు లేక, ఏంచెయాలో తెలియక ఇరకాటంలో పడ్డ వ్యక్తుల గురించి వ్రాశారు.

కాని ఇంకో ముఖ్యమైన సమస్యను మీరు ముట్టనైనా లేదు.'' తన మనస్సులోని అభిప్రాయాన్ని వ్యక్త పరచింది చంద్ర.

''అదేమిటో చెప్పండి. మీతో మాట్లాడుతూ ఉంటే చాలా స్టిమ్యులేటింగ్ ఉంది. '' అంది శారద కుతూహలంగా.

''నాలాంటి ఒంటరి వాళ్లగురించి. చూడండి. నాకు 54 సంవత్సరాలు. నేను యువతిని కాను. మధ్యవయస్కురాలిని. నాకు ఇద్దరు పిల్లలు. మా అబ్బాయికి 28 సంవత్సరాలు. ఈ మధ్యనే ఒక అమెరికను అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు. మా అమ్మాయికి ముప్పై ఏళ్లు. నాలుగేళ్లక్రితం మేమే శాస్త్రోక్తంగా ఒక మరాఠీ అబ్బాయితో పెళ్లి చేసేం. వాళ్లకి ఒక కూతురు. రెండేళ్లక్రితం మాఆయన 58 సంవత్సరాల వయస్సులో హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చి చనిపోయారు. మా అమ్మాయీ, అల్లుడూ 2000 మైళ్లదూరంలో కాలిఫోర్నియాలో ఉంటారు. నా కొడుకూ కోడలూ న్యూయార్కులో ఉంటారు. నేను మా స్వంత ఇంట్లో ఈ చికాగోలోనే ఉంటాను. నాకు ఉద్యోగం ఉంది. నా స్వాతంత్ర్యం నాకుంది. డబ్బు విషయంలో ఇబ్బందులు లేవు. కాని ఒంటరితనం భరించలేకపోతున్నాను. అలా అని వెళ్లి నా కూతురింట్లోనో కొడుకింట్లోనో కూర్చోలేను. నా ఒంట్లో శక్తి ఉన్నంత కాలం ఎవ్వరిమీదా ఆధార పడి ఉండడం నాకు ఇష్టంలేదు. నేను చాలా ఉత్సాహంతో చాలా ప్రోగ్రాముల్లో పాల్గొంటా. కాని ఒంటరిగా ఇంకా పాతికేళ్లు జీవితం ఎలా గడపాలా అని ఆలోచిస్తూ ఉంటా. నా లాటి వాళ్లు ఈ దేశంలో ఇంకా ఉండే ఉంటారు. మీరు మిగతా సమస్యల గురించి మీ పేపరులో ఎలా ప్రకటించారో అలాగే ఈ విషయం గురించి కూడా నలుగురికీ కాస్త తెలిసేలా చేస్తే నాలాంటి వాళ్లు మీకు ఋణపడుతారు. నలుగురితో మాట్లాడితే మిగతా వాళ్లు ఈ సమస్యని ఎలా ఎదుర్కుంటున్నారో తెలుస్తుంది. అంతే కాదు, ఒక నావలో పయనిస్తున్న నలుగురుని కలిస్తే కాస్త కాలక్షేపం. సమస్యలకు సమాధానాలు కూడా దొరక వచ్చునేమో అంటూ ఆపింది చంద్ర. ఆమె ఆలోచనావిధానాన్ని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేక పోయింది శారద.

''చంద్రగారూ- మీరు మనస్సులో ఉన్న ఆలోచనలని చక్కగా, క్లుప్తంగా వ్యక్త పరిచినందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. అవుతే మీరు ఏమీ అనుకోనంటే ఒకటి అడుగుతా. మీరు మళ్లీ ఎందుకు పెళ్లి చేసుకోగూడదు/'' అడిగింది శారద.

''చేసుకుంటే తప్పు లేదనే నా ఉద్దేశ్యం. కాని ఎటువంటి వాడిని చేసుకోవాలి? అమెరికన్‌నా, లేదా ఇండియన్ నా? నావయస్సుకి తగ్గ ఇండియావాడు నాకు ఎక్కడ దొరుకుతాడు? మీ ఇడియా ఎబ్రాడ్‌లాంటి పత్రికల్లో ప్రకటించడానికి నేనేం పాతికేళ్ల కన్యను కాదు గదా! అందుకే నేనన్నది. మీరు మాలాంటి వారిగుగించి , వ్యాసాలు వ్రాసి ప్రకటిస్తే నాలాంటి వారి నందరినీ ఒకచోట ప్రోగు చెయ్యటానికి అవకాశం కల్గుతుందేమోనని'' అంటూ ఆగింది చంద్ర.

''నిజమే చంద్రగారూ. ఇటువంటిసమస్య గురించి నేనెప్పుడు ఆలోచించ లేదు సుమండీ! మీరు మంచి ఆలోచన చెప్పారు. వచ్చే జూన్‌లో ఇండియా ఎబ్రాడ్ ఫోరమ్ ఆన్ ఏజింగ్ ఇండియన్సు అనే కాన్ఫరెన్సు ఒకటి చేస్తున్నాం. అందులో ఈ విషయం గురించి తప్పక చర్చిద్దాం. కాన్ఫరెన్సుకి వచ్చిన వాళ్లలో ఆసక్త ఉన్న వాళ్లు వేరేగా డిన్నర్ మీటింగ్ పెట్టుకొని, కలిసి మాట్లాడుకోవచ్చు. మీరూ ఈ ఊళ్లోనే ఉంటారు కాబట్టి ఈ కాన్ఫరెన్సు విషయంలో మాకు సహాయం చేయవచ్చు కదా!'' అడిగింది శారద.

''తప్పకుండా శారదా! నేనేకాదు నాకు తెలిసిన పంజాబీ ఆవిడ ఒకామె ఉంది. 48 సంవత్సరాలు నీలమ్‌కి. ఐదేళ్లక్రితం వాళ్లాయన పెట్టే బాధలు పడలేక, వాళ్ల అక్కచెల్లెళ్లు గొడవ చేస్తే, విడాకులు తీసుకుంది. ఆవిడ అంటే పిల్లలు పెద్దవాళ్లయిపోయారు. ఒంటరి తనంతో బాధ పడిపోతోంది. చాలా గంభీరమైన మనిషి. ఎక్కువ మాట్లాడదు. ఏదో నర్సింగ్ హోమ్‌లో వాలంటీరు పని చేస్తుంది. కాని ఎన్నాళ్లిలా ఒంటరిగా ఉండాలి అన్నది పెద్ద సమస్యే. ముఖ్యంగా మగవాళ్లకి ఇంకా పెద్ద సమస్య అది. మీతో చాలా చనువుగా మాట్లాడేస్తున్నా. నా తరహానే అంత. మా ఆఫీస్‌లో ఒక అమెరికన్

ఉన్నాడు. ఏభైపైన ఉంటాయి. డివోర్స్‌డ్. ఆయనకి ఇండియన్ ఫుడ్ అన్నా, కల్చర్ అన్నా చాలా ఇష్టం. నాతో చాలా స్నేహంగా ఉంటాడు. తనతో సినిమాలకి డిన్నర్లకి రమ్మంటాడు. వెళ్లవచ్చు. కాని అతను ఏ ఉద్దేశ్యంతో పిలుస్తున్నాడో నాకు తెలీదు. అనవసరంగా అతన్ని ఎంకరేజ్ చెయ్యడం నాకు ఇష్టంలేదు. అంతే కాదు నేను ఒక అమెరికనుని పెళ్లి చేసుకుంటే, నాకొడుకు ఫరవా లేదుకాని, నా కూతురూ, అల్లుడు హర్షించరు. నా మనవరాలు నా అమెరికను భర్తని ''తాతయ్యా'' అని పిలవగలదా? ఏమిటో, ఇవన్ని నాకో పెద్ద సందేహాలు.''

''మరి ఈ విషయాలు మీ పిల్లలతో గాని, స్నేహితులతోగాని చర్చించలేదా?'' కుతూహలంగా అడిగింది శారద.

''ఇదిగో శారదా, మా అమ్మాయి నేను చెప్పింది విని నాకు మంచి సలహా ఇస్తుందన్న నమ్మకం నాకు లేదు. ఇటువంటి విషయాలగురించి ఫ్రీగా మాట్లాడే స్నేహితులు లేరు. నిజం చెప్పాలంటే ఎందుకో చాలామంది ఇటువంటి విషయాలు పూర్తిగా అర్ధం చేసుకొని మనస్ఫూర్తిగా సమర్ధిస్తారన్న నమ్మకం నాకు లేదు.' అంది చంద్ర నిర్లిప్తతతో.

''చంద్రగారూ, మీరేమి అనుకోనంటే, నాకు మీ ఫోన్ నంబరు ఇస్తారా! సాయంత్రం మీతో మాట్లాడతా. ఇంకొంచం సేపట్లో నేనొక ఇంటర్వ్యూకి వెళ్లాలి'' అంటూ చంద్ర ఫోన్ నంబర్ తీసుకొని, తయారవడానికి గదిలోకి వెళ్లింది శారద.

* * *

ఒక ఏడాది గడచింది. ఒకరోజు శారద భర్త గోపాల్ షాపింగ్ నుంచి తెచ్చిన సామాన్లు కిచెన్‌లో పెడుతూ, ఎవరితోనో ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్న శారద సంభాషణ విన్నాడు.

''నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. విష్‌యూ ఆల్ ది బెస్ట్, గోపాల్ ఇప్పుడే ఇంటికి వచ్చేడు. వనుండి. మళ్లా మాట్లాడతా'' అంటూ, ఫోన్ పెట్టేసి, ''చంద్ర ఫోన్ చేసారు'' అంది గోపాల్‌తో శారద.

''చంద్ర అంటే డైనమిక్ లేడీ అంటావు నువ్వు. ఆమధ్య ఎక్కడో కలిసా. ఆవిడేనా'' అడిగాడు గోపాల్రావు.

''అవును గోపాల్. ఇంతకుముందు ఆవిడ గురించి వివరంగా నీకు చెప్పా. మిడిల్ ఏజ్డ్ మనిషయినా చిన్న వయస్సులో ఉన్న మనిషిలా కనిపిస్తుంది. చాలా చురుకు. చలాకీదనం, చక్కదనం అన్నీ ఉన్నాయి. కాని ఏంలాభం? ఒంటరితనం ఒక శాపమై కూర్చుంది ఆవిడకి. తనలా ఒంటరితనంతో బాధపడుతున్న భారతీయులందరినీ ఒక దగ్గరకు తీసుకు రావాలని ఎంతో తాపత్రయం పడుతూ ఉంటుంది. ఏవో డిన్నర్లు, మీటింగులూ ఎరేంజ్ చేస్తూఉంటుంది కూడా. అస్సలు చెప్పబోయేదేమిటంటే మా చికాగో బ్రాంచి ఎసోసియేట్ ఎడిటర్, రమేష్ త్రివేదీ లేడూ, వండర్‌ఫుల్ జర్నలిస్టు, వెరీ సొఫిస్టికేటెడ్ ఫెలో. అతడు, భార్య రెండేళ్లక్రితం డివోర్స్ తీసుకున్నారు. ఆవిడ అమెరికన్. చాలా డిమాండింగ్. రమేష్ ప్రాణాలు తీసేసేదని అందరూ చెప్పుకుంటారు. ఈయన మంచివాడు, నెమ్మదస్తుడూ వాళ్లావిడ గయ్యాళిట. బిట్టర్ డివోర్స్‌లే వాళ్లది. ఆయనకి అరవై సంవత్సరాలయినా ఉంటాయేమో. అలా అనిపించడు కాని ఈ మధ్య ఇండియన్ కల్చర్ అన్నా, రెలిజియస్ ఫంక్షన్స్ అన్నా చాలా ఆసక్తి కనబరుస్తున్నాడు. ఆ. మధ్య ఎజింగ్ ఇండియన్స్ కాన్ఫరెన్స్‌లో చంద్రని రమేష్‌కి పరిచయం చేసాను. ఒకరంటే ఇంకొకరికి గురి, గౌరవం కుదిరినట్టు కనిపిస్తోంది. ఇందాకల చంద్ర చెప్తున్నారు. చాలా సార్లు డిన్నర్లకి, కచ్చేరీలకి వెళ్లారుట. చంద్ర కలకత్తాలో పెరిగారు కదా! హిందూస్తానీ సంగీతం అంటే చాలా ఇష్టం. రమేష్‌కి కూడా ఇండియన్ మ్యూజిక్ మీద ఈ మధ్య ఆసక్తి బాగా పెరుగుతోంది. ఆవిడ గొంతులో ఒక రకమైన సంతృప్తి వినిపిస్తోంది. వాళ్లిద్దరికి కుదిరితే బాగానే ఉంటుంది. రమేష్‌కా పిల్లల్లేరు. అంచేత ఆ బెడద లేదు.'' అంది శారద.

'ఏమో శారదా. ఈ మధ్య నా జ్యూయిష్ ఫ్రెండ్ ఒకాయన భార్య చనిపోతే, ఒంటరితనాన్ని భరించలేక, చిన్ననాటి స్నేహితురాల్ని తొందరపడి పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఇప్పుడు ఛస్తున్నాడు. అడకత్తెరలో పోకచెక్కలా ఉంది అతని పరిస్థితి. ఆ క్రొత్త భార్యని భరించలేడూ, అలాగని వదలలేడూ. నన్నడిగితే ఒంటరితనానికి భయపడి, తొందరపడి ఊబిలోకి దిగేబదులు, బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోవడమే మంచిది.'' అన్నాడు గోపాల్రావ్.

''సరేలె మనదాకా వస్తేనేగాని మనకు తెలియదు. వాళ్లబాధలేవో వాళ్లు పడతారు. మనసహాయం కోరితే మనం చేద్దాం. లేకపోతే లేదు'' వంటకు ఉపక్రమించింది శారద.

* * *

డోర్ బెల్ మ్రోగింది. తలుపు తీసింది శారద. ఎదురుగా చంద్ర నిలబడి ఉంది.

''రండి చంద్రా. బాగా అలసిపోయేరు. లోపలకు రండి.'' అంటూ చంద్రని ఆహ్వానించింది శారద.

''ఏం లేదు శారదా. ఈ రోజంతా సూప్ కిచెన్‌లో పనిచేసి వచ్చా. చలికాలంకదా! చాలా మంది వచ్చేరు. అక్కడ పని ముగించుకు వస్తున్నా'' అంది చంద్ర. సోఫాలో కుర్చుంది.

వేడివేడిగా మసాలా టీ చేసి అందించింది శారద.

ఇద్దరూ ఏవో పిచ్చిపాటీ మాట్లాడుకో సాగారు.

''ఇంతకీ రమేష్ ఎలా ఊన్నారు? ఈ మధ్యనాకు కనబడనే లేదు'' అడిగింది శారద.

''ఏమో మరి. అన్నట్టు మీకు నేను చెప్పనేలేదు. రమేష్‌కి నా పంజాబీ ఫ్రెండ్ నీలమ్‌కి పెళ్లి'' అంటూ ఆగింది చంద్ర.

ఆశ్చర్యపోయింది శారద,

''నాకు తెలుసు. ఇది మీరు ఊహించని వార్త అని. కాని నేను గ్రహించినదేమిటంటే, రమేష్ భార్య చాలా డిమాండింగ్. వాళ్లు చాలా గొడవలు పడ్డారు. నేను చాలా ఫ్రీగా మాట్లాడతా. మనస్సులో ఉన్నది ఖచ్చితంగా చెప్తా. అది చూసి రమేష్ కొద్దిగా జంకి నట్లున్నాడు. నీలమ్ చాలా నెమ్మది. అన్నిటికీ సర్దుకుపోయే మనిషి. వాళ్లాయన టార్చర్ చెయ్యకుండా ఉంటే ఆయనతోనే కలిసి ఉండేది. అలాంటి మనిషయితె గొడవలు రావనుకున్నాడు రమేష్. ఐ కెనాట్ బ్లేమ్ హిమ్. వెల్ లైఫ్ గోసాన్. మన బ్రతుకు మనం బ్రతకాలి.'' నిర్లిప్తతతో అంది చంద్ర..

ఇదే పూర్వం రోజుల్లో, ఇండియాలో అయితే, వితంతువులు రామా కృష్ణా అంటూ భగవస్సనిధిలో జీవితం గడిపేశావారు. కాని ఈ ఆధునిక వయోజన భారతస్త్రీకి, వితంతువుగా అవడంకాని, విడాకులు ఇవ్వడంకాని, ఒకరకంగా ఆశాన్నిపాతం, జైలుశిక్ష. అన్నీ ఉండికూడా ఏదో వెలితితో జీవితం గడపాల్సి వస్తుంది. మరి సంఘం మారాలా! మారుతోంది. ఆ మార్పుతో వచ్చే కష్టసుఖాలేమిటో అంటూ ఆలోచిస్తూ వంటింట్లోకి దారి తీసింది శారద.

''మరీ తక్కువ విషయాల గురించి మరీ ఎక్కువ తెలిసిన వాడిని నిపుణుడు అంటారు.''

– నికొలాస్‌ము (రేబటర్

అత్త గా(వా)రి సొమ్ము

- వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు

అత్తగారి సొమ్ము అల్లుడు ధార పోసేడు అనే సామెత మనందరికి తెలుసు. ఒకరి సొమ్ముని మరొకరు దానం చేసినప్పుడు ఈ సామెతని వాడతారు.

అమెరికాలో అమెరికన్ ప్రభుత్వాన్ని అంకుల్ శేం అనటం వినే ఉంటారు. అంటే ప్రభుత్వం వారి సొమ్ము మావగారి సొమ్మన్న మాట. మావ గారైతే నేమిటి, అత్తగారైతే నేమిటి, రెండూ ఒకటే కనుక పై సామెతని కొద్దిగా మార్చి, అత్తవారి సొమ్ముని అల్లుడు ధారపోసేడు అని మార్చుకుందాం. ఏం?

ఇప్పుడు అమెరికాలో అత్త వారి సొమ్ముని ఎలా ధార పొయ్యటమో చెబుతాను. అమెరికాలో అత్తవారంటే ప్రభుత్వం వారు అని అన్వయించుకోవచ్చని చెప్పేను కదా. అంటే ప్రభుత్వం వారి సొమ్ముని మనం ఎలా ధార పొయ్యటమో చెబుతాను.

ప్రభుత్వం వారికి డబ్బు ఎక్కడ నుండి వస్తుంది? మనం అంతా పన్నులు కడితే వస్తుంది. అది నా డబ్బు, మీ డబ్బు, మనందరి డబ్బు. అందులో నా డబ్బు కంటె మీ డబ్బే ఎక్కువ వుంది. ఈ డబ్బుని ఖర్చు పెట్టే భారం అంతా ప్రభుత్వం మీద వదిలేస్తే వాళ్ళు పనికిమాలిన యుద్ధాలు చేసి పాడు చేస్తారు. కనుక వాళ్ళు తగలేసే లోపున మనం సద్వినియోగం చెయ్యటం అన్న మాట.

మనం ఒక స్వచ్ఛంద సంస్థకి దానం చేసినప్పుడు మనం ఇచ్చే డబ్బు నూటికి నూరు శాతం మన జేబు లోంచి రాదు; పైవాళ్ళ డబ్బు కూడ, వాళ్ళ ఇష్టాయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా, అందులో కొంత పడుతుంది. (ఇది అమెరికాలోనే కాదు, అనేక ఇతర దేశాలలో కూడ నిజం. కాని నేను ఇప్పుడు అమెరికాలో ఉన్న పరిస్థితిని ఆధారం చేసుకుని చెబుతున్నాను. ఇటుపై కథనాన్ని స్థూలంగా చూడండి తప్ప, ఎకౌంటెంటులా చూడకండి.)

ఎలాగంటారా? అమెరికాలో ఉన్న ఆదాయపు పన్నుల చట్టంలో ఉన్న ఒక మెలిక వల్ల నేను చెక్కు పుస్తకం తీసి ఒక సంస్థకి దానం చేసేనంటే, నా డబ్బుతో పాటు మీ డబ్బు కూడ దానం చేస్తున్నానన్న మాట. ఇది ఎలాగంటే, ఉదాహరణకి నేను 30% టేక్స్ బ్రేకెట్‌లో ఉన్నానని అనుకుందాం. అప్పుడు, నేను 100 డాలర్లు దానం చేసినప్పుడల్లా అమెరికా ప్రభుత్వం వారు నాకు 30 డాలర్లు ముదరా ఇస్తారు. అంటే నేను రాసే చెక్కు 100 డాలర్లకే అయినా, నాకు నిజంగా అయే ఖర్చు 70 డాలర్లే. మిగిలిన 30 నా తరఫున మీరంతా కడుతున్నారన్న మాట. కాని దానం చేసిన పేరు, కీర్తి, పుణ్యం నాకు వస్తున్నాయి. చిత్రగుప్తుడు మీ పద్దులో మీకేమీ రాయటం లేదు.

పైన చెప్పినది ఆదాయపు పన్నుల విషయం. ఇక మనం చిత్రగుప్తుడి సన్నిధికి వెళ్ళిన తర్వాత, ప్రభుత్వం వారు ఎస్టేట్ టేక్స్ విధిస్తారు. ఈ పన్ను వల్ల మనం వదలిపెట్టిన ఆస్తిలో దరిదాపు సగం (అంటే 50 శాతం) పైబడే ప్రభుత్వం కాజేస్తుంది. అంటే ఏమిటన్న మాట? మనం ఇప్పుడు ఒక డాలరు దానం చేసేమంటే నిజానికి మన జేబు లోంచి ఇచ్చేది 35 పైసలే! మిగిలిన 65 పైసలు నోరు వాయి లేని పన్నులు కట్టే ప్రజలు భరిస్తున్నారన్న మాట. కనుక ఇవ్వటం వల్ల మనకాత్మ సంతృప్తి, పుణ్యానికా పుణ్యం. పైపెచ్చు స్నేహితుల దగ్గర పెద్ద మొనగాడిలా పోజులు కొట్టొచ్చు.

మరి పిల్లల మాట? తల్లిదండ్రులుగా మనకి కొన్ని కనీస బాధ్యతలు ఉన్నాయి. మన పిల్లలు ఆరోగ్యంగా, ఆనందంగా ఐశ్వర్యాలతో తులతూగుతూ ఉండాలని, మంచి చదువులు చదువుకుని, పెద్ద పదవులు అధిష్టించాలని మనందరికీ ఉండటం సహజం. మనం ఎంత గణించి పిల్లలకి ఇచ్చినా అది చంద్రుడుకో నూలుపోగు అవుతుందే కాని వారి విద్యాబుద్ధులతో వారు గణించే దానితో దీటు రాదు. కనుక వాళ్ళని చదివించటం, మంచి ప్రవర్తనని అలవాటు చెయ్యటం, వాళ్ళు స్వతంత్రంగా వాళ్ళ కాళ్ళ మీద నిలబడి వాళ్ళ జీవితాలు వాళ్ళు బ్రతకగలగటం నేర్పటం మన కనీస ధర్మం. అంతకు మించి అధికంగా పిల్లలకి డబ్బివ్వటం వల్ల వాళ్ళు పాడవటానికి దోహదం చేసినవాళ్ళమే అవుతాము. చిన్నతనంలోనే అవధులు లేకుండా ఐశ్వర్యాన్ని చవి చూసిన పిల్లలు పాడవటానికి ఎక్కువ అవకాశాలు ఉన్నాయని అనుభవం చెప్పటమే కాకుండా శాస్త్రీయ పరిశోధనల ద్వారా తెలిసిన విషయమే.

కోట్లకి పడగలెత్తిన ధనిక వర్గాలలో చాలమంది నేను పైన చెప్పిన సూత్రం ఆకళింపు చేసుకున్నవారే! ప్రపంచంలో రెండో స్థానంలోనో, మూడో స్థానంలోనో ఉన్న ధనికుడు వారెన్ బఫెట్ తన ఆస్తిలో చాల భాగం దానం చేసెయ్యడానికే నిశ్చయించు కున్నాడుట. ప్రపంచంలో అందరి కంటె ధనికుడైన బిల్ గేట్స్ ఈ మార్గాన్ని అప్పుడే అవలంబించి బిలియన్ల తరబడి దానాలు చేస్తున్నాడు.

వీళ్ళందరి దగ్గరా కుళ్ళబెట్టినా కుళ్ళనంత డబ్బుంది. దానిని ఏమి చేసుకోవటమో తెలియక వాళ్ళు దాన ధర్మాలు చేస్తున్నారు, నా దగ్గర కూడా అంత డబ్బు ఉంటే నేను చేస్తాను అనే వాళ్ళు ఉన్నారు. నెల జీతం మీద ఇంటెడు పిల్లని పోషిస్తూ కూడ మా అమ్మ ఎప్పుడూ ఒక వారాల పిల్లాడికి భోజనం పెట్టేది, మనతో

పాటు చారూ అన్నం కుర్రాడూ తింటాడు అనేది. కనుక ఇచ్చే గుణం ఉన్న వాళ్ళకి ఉండక్కర లేదు; ఉన్న దాంట్లోనే ఇస్తారు.

ఎందుకు ఇవ్వాలి? నా కాళ్ళ మీద నిలబడి నేను పైకి వచ్చేనే! అలాగే అందరూ ఎందుకు చెయ్యకూడదు? అని అనే వారు ఉన్నారు. దీనికీ ఒక సమాధానం ఉంది. మా ఊళ్ళో, మమ్మల్ని చూసినవాళ్ళు ఇప్పటికీ అంటారు, మీరంతా కష్టపడి ప్రయోజకులు అయేరు. నిజమే, కాని మీ అమ్మా, నాన్నా చేసిన దాన ధర్మాలే మిమ్మల్ని ఇలా పైకి లేవనెత్తేయి. ఇటువంటి ఆర్ద్రతతో కూడిన మాటల వెనక శాస్త్రీయమైన రుజువులు ఉన్నాయో లేదో తెలియదు కాని, దానం చేసినప్పుడు పోనీలే మన పిల్లలకి మంచి జరుగుతుంది అనుకుంటే మనస్సుకి సంతృప్తి. ఇటువంటి వాటి మీద మీకు నమ్మకం లేక పోతే, ఏదో సాటి వాడికి సహాయం చేసేమనే తృప్తి వర్ణనాతీతం. ఈ తృప్తి అనేది కేవలం మానసికం కాదు. సంతృప్తిగా ఉన్న మెదడు నుండి స్రవించే హార్మోణులు ఆరోగ్యానికి, - ఆయుర్వృద్ధికి తోడ్పడుతాయని వైద్యులు ఒప్పుకుంటున్నారు.

ఏ మత గ్రంథం తీసిచూసినా అవి ఇవ్వమనే ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. భౌతికమైన సుఖాలు కోరుకోవటంలో తప్పు లేదు. డబ్బు గణించటంలోనూ, పోగు చెయ్యటంలోను కూడ తప్పు లేదు. డబ్బు గణించమనే చెపుతున్నాది ధర్మశాస్త్రం. రిటైర్ అయిపోయిన నా అమెరికన్ స్నేహితుడు, జాన్ రోసటీ, ఇంకా చిన్నా పెద్దా ఉద్యోగాలు చేసి డబ్బు గణిస్తూ ఉంటే అడిగేను, ఇంత డబ్బు గణించేవు, ఇంకా ఏమి చేసుకుంటావు? అని. ఒక్క క్షణం కూడ తడుముకోకుండా సమాధానం చెప్పేడు, నాకు నచ్చిన ఛారిటీకి దానం చేసెస్తాను అని.

పాత్రత ఎరిగి దానం చెయ్యమన్నారు కదా, ఏ ఛారిటీకి దానం చెయ్యాలి అన్నది మరొక ప్రశ్న. అమెరికాలో ప్రజలు ఇచ్చే దానాలు 90 శాతం మత సంబంధమైన సంస్థలకి వెళుతున్నాయని విన్నాను. ఈ సంస్థలు అందులోంచి కొంత తీసి పీడిత ప్రజల అవసరాలకి (వరదలు, భూకంపాలు, సునామీలు, వగైరా) మళ్ళిస్తారు. విశ్వవిద్యాలయాలకి ఇవ్వటం కూడ బాగా ప్రాచుర్యంలో ఉంది. తరువాత వరుసగా మ్యూజియంలు, లలిత కళలు వస్తాయి. అమెరికాలో ఉన్న భారతీయులు ఎవరికి ఇస్తున్నారు? నేను విన్నది దరిదాపుగా 99 శాతం పైబడి దేవాలయాలకి ఇస్తున్నారుట. కాని ఈ దేవాలయాలు ఇలా వస్తూన్న డబ్బులో కొంత భాగాన్నయినా బీద ప్రజల అవసరాలకి ఖర్చు పెడుతున్నారో లేదో నాకు తెలియదు. మరి తెలుగు వారి సంగతో? నా దగ్గర శాస్త్రీయమైన గణాంకాలు లేవు. కాని తానా, ఆటా వంటి సభలలో జరిగే ఖర్చు చూస్తే మన ఆసక్తి ఎక్కడ ఉందో అర్థం అవుతుంది.

ఎంత ఇవ్వాలి? ఉన్న దాంట్లో మన జీవన బాణీని భంగపరచ వలసిన అవసరం లేకుండా ఎంతో కొంత. మోర్మన్ చర్చి వారు జీతంలో పదో వంతు డొనేషన్‌లా కాకుండా, డూస్‌లా పుచ్చేసుకుంటారు. మనం వానప్రస్థం లోకి వచ్చే తరుణంలో, - ఆధ్యాత్మిక దృష్టి పెరుగుతుంది కనుక అప్పుడు ఇచ్చే దానిని కొంచెం పెంచవచ్చు.

ఎప్పుడు ఇవ్వాలి? గణించిన డబ్బు మన అవసరాలకి సరిపడ్డ తర్వాత కదా దాన ధర్మాలు? తన్ను మాలిన ధర్మం లేదన్నారు. ఇది అక్షరాలా నిజం. నేల విడచి కర్ర సాము చెయ్య కూడదు. అలాగని మనకి ఎప్పుడో అవసరం వస్తుందని ఎన్ని మిలియన్లు దాచినా సరిపోయినట్లు ఉండదు. దీనికి ఒక మార్గాంతరం ఉంది. ఎప్పుడో మనం దివంగతులమైన తర్వాత మన వారసులు మన పేరున దానం చేసేరే అనుకుందాం. దాని వల్ల మనకి సంతోషం రాదుగా? అందుకని మన హయాంలో మన జీవితం ఉన్న తరుణం లోనే, మన అభీష్టాలకి అనుకూలమైన దాన ధర్మాలు చెయ్యటంలో కొంత సొగసుంది.

ఈ ఎప్పుడు ఇవ్వాలి అన్న ప్రశ్నకి మన పురాణాలలో ఒక చమత్కారమైన కథ ఉంది. వామనుడు అడిగిన మూడడుగుల మేర దానం చెయ్యటానికి బలి చక్రవర్తి సిద్ధపడుతూ ఉంటే శుక్రాచార్యులవారు ఆలోచించి రేపు ఇవ్వచ్చులే? అని శుక్రనీతి బోధించబోతే బలి చక్రవర్తి అంటాడు, రేపటికి ఈ బుద్ధి ఉంటుందో ఉండదో, ఇప్పుడే ఇచ్చెస్తాను అని. ఈ ధోరణి నచ్చక, ధారపోసే కమండలపు కొమ్ములో పురుగు రూపంలో శుక్రాచార్యుల వారు అడ్డుకుంటారు. ఏదో అడ్డు పడిందంటూ వామనమూర్తి ఒక పుల్లని బెజ్జంలో పెట్టి తోస్తాడు. అది శుక్రాచార్యులవారి కంటికి తగలగా కన్ను పోతుంది. ఈ కథని మనం రకరకాలుగా అన్వయించుకోవచ్చు.

ఈ కథని ఎందుకు చెప్పేనంటే మనకే కాదు ప్రభుత్వాలకి కూడ ఇవ్వాలనే ఉంటుంది. ఏదో విపత్తు జరిగిన సందర్భంలో ఉన్న ఉద్రేకంలో న్యూస్ కాన్ఫరెన్స్ పెట్టేసి బిలియను డాలర్లు ఇచ్చేస్తున్నాం, చూస్కోండి అని బెదిరించెస్తారు. ఉద్రేకం తగ్గిన తర్వాత వీళ్ళు నిజంగా ఇచ్చేరా లేదా అని మనం వాకబు చేస్తే సాధారణంగా వాగ్దానం చేసిన దాంట్లో ఏ పదో వంతో ఇస్తారు. మనలాంటి మానవ మాత్రులూ ఇంతే, అమెరికా లాంటి ప్రభుత్వాలు ఇంతే! అందుకనే ఇవ్వదలుచుకున్నది ఇచ్చేయటం మంచిది.

షరా: నేను ఇది సరదాకి రాసేను. ఇన్‌కంటేక్స్ చట్టాల గురించి, ఎస్టేట్ టేక్స్ చట్టాల గురించి నా కన్న మీకు ఎక్కువ తెలుసని నాకు తెలుసు. ఈ మెలికలన్నిటిని సందర్శిస్తూ కూర్చుంటే, వ్రతమూ చెడుతుంది, ఫలమూ దక్కదు.

విలువలు

నోరి రాధిక

బయట కారు ఆగిన శబ్దానికి సోఫాలో కునికిపాట్లు పడుతున్న రేణుక వులిక్కిపడి లేచింది. కిటికీ కర్టెన్లు పక్కకు లాగి చూస్తే బయట నవీన్ కనిపించాడు. ఏదో కారు ఆగివుంది. ఎవరో ఒక అమ్మాయి, చీకటల్లో ముఖం స్పష్టంగా కనిపించటం లేదు. కానీ వేసుకున్న దుస్తులు, blond hair ని బట్టి అమెరికనే అని తెలుస్తోంది. ఆ అమ్మాయిని చేతుల్లోకి తీసుకుని పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకుని, "good night, bye honey" అంటున్నాడు నవీన్. చూస్తున్న రేణుక ఒక్కసారి వులిక్కిపడింది. పొరపాటు పడుతున్నానేమో అనుకుని కళ్ళు నులుముకుని ఇంకోసారి మళ్ళీ చూసింది. ఇంతలో ఆ అమ్మాయి కూడా బై చెప్పేసి కారులో కూర్చుంది. కారు వెళ్ళిపోగానే నవీన్ లోపలికి వచ్చాడు.

"అరె, నువ్వింకా నిద్ర పోలేదా?" అన్నాడు రేణుకను చూస్తూ.

"ఎవరా అమ్మాయి?" అడిగింది రేణుక నవీన్ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పకుండానే. తనకు తెలీకుండానే రేణుక గొంతులో కొంచెం కోపం, కొంచెం ఆరాటం కలగా పులగంగా వినిపించాయి.

"ఎవరు? ఓ, తనా! సిండీ అమ్మా! నా క్లాస్‌మేట్. పార్టీ అయిపోగానే నాకు రైడ్ కావాలంటే ఇచ్చింది. నన్ను వాకిట్లోనే దించేసి వెళ్ళిపోయింది"- చాలా క్యాజువల్‌గా అన్నాడు నవీన్.

"ఉత్త క్లాస్‌మేటే అయితే మరి అంత సన్నిహితంగా వున్నావెందుకు?" - అడగలేక అడగలేక మెల్లిగా అడిగింది రేణుక. ఆ సన్నివేశం మళ్ళీ ఒక్కసారి కళ్ళ ముందు కనిపించినట్లయి మనసంతా చేదు మింగినట్లు ఎలాగో అయింది.

"సన్నిహితమా? అంటే?" అయోమయంగా అడిగాడు నవీన్.

"అంటే ఆ అమ్మాయికి నువ్వు వీడ్కోలు చెప్పిన విధానం గురించి అడుగుతున్నాను" - ఈసారి కొంచెం తీక్షణంగానే అంది రేణుక. 'ఇంకా ఎంత విడమరచి చెప్పాలి' అని మనసులో కొంచెం విసుక్కుంది.

"గుడ్‌నైట్ చెప్పి బై చెప్పి పంపేసాను. దీంట్లో అంత అప్‌సెట్ అవ్వాల్సింది ఏముంది?" - మెల్లిగా గొణిగాడు నవీన్. అతనికి మెల్లి మెల్లిగా ఇప్పుడు తెలుస్తోంది తల్లి ఏ విషయం గురించి నిలదీస్తోందో.

"వుత్త గుడ్‌నైట్, బై చెప్పి పంపేసి వుంటే నేనిలా అడగాల్సిన అవసరం వుండేదే కాదు. పరాయి ఆడపిల్లని, వుత్త క్లాస్‌మేట్ మాత్రమే అయిన అమ్మాయిని చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకోవాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చింది? ఇది నీకు సమంజసంగా అనిపిస్తోందా?" - గట్టిగా అడిగింది రేణుక. పెద్దవాడయి కాలేజ్‌లో చదువుతున్న కొడుకు. ఈనాడు ఇలాంటి ప్రశ్నలు వేయాల్సి రావటం చాలా ఇబ్బందిగా వుంది. 'ఈయన వుండి వుంటే బాగుండేది. సమయానికి వూళ్ళో లేరు' అనుకుంది మనసులో విసుగ్గా భర్తను గురించి.

"అమ్మా! good night kiss ఇవ్వటం ఇక్కడి ఆచారం. ఈ సంగతి నీక్కూడా తెలుసు. ఇంత చిన్న విషయానికి నువ్వింతగా కోపం....." -

నవీన్ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూంటే మధ్యలోనే అడ్డం వచ్చి అంది రేణుక.

"ఒరేయ్! ఈ దేశం పద్ధతులు, ఆచారాలు నీకంటే ముందు నుండీ ఇక్కడ వుంటున్న నాకు నీకంటే బాగానే తెలుసు. నేను ఇక్కడి ఆచారాల సంగతి అడగటం లేదు. మన పద్ధతి, మన ఆచారాల సంగతి గుర్తు చేస్తున్నాను. మన సంస్కృతిలో వయసులో వున్న మగపిల్లాడు ఎవరిని గాఢంగా కౌగిలించుకుని పెదవుల మీద ముద్దు పెట్టుకుంటాడో తెలుసా? నీకు చిన్నప్పటినుండీ నేను నూరిపోసిన మన విలువలు ఏమన్నా గుర్తున్నాయా? పైగా చిన్న విషయం అంటావేమిటి? ఇది చిన్న విషయం లాగా కనిపిస్తోందా నీకు? ఇదేనా చిన్నప్పటి నుండీ ఇంట్లో నువ్వు నేర్చుకున్నది?" - కోపంగా అడిగింది. చెట్టంత ఎదిగిన కొడుకుని ఇలా నిలదీసి అడగటానికి ఎంత ఇబ్బంది అనిపించినా, 'తప్పదు. ఇవాళ ఇబ్బంది అనుకుని మౌనంగా వూరుకున్నా, వాడే తెలుసుకుంటాడులే అని వదిలేసినా రేపు ఇంతకంటే పెద్ద ఇబ్బందులే ఎదురయ్యే ప్రమాదం రావచ్చు. దీన్ని మొక్కగా వున్నప్పుడే వేళ్ళతో సహా పీకేయాలి' అనుకుంది మనసులో.

"అమ్మా! When you are in Rome, be like a Roman అన్నారు. బయట నలుగురిలో తిరుగుతున్నప్పుడు అందరిలా వుండకపోతే ఎంత నగుబాటుగా వుంటుందో తెలుసా?" - ఉక్రోషంగా అన్నాడు నవీన్.

"ఏమిటిరా నగుబాటు? అందరిలా వుండాలని మన valuesకి విరుద్ధమైనా కూడా అన్ని విషయాలలోనూ వాళ్ళ పద్ధతులు అవలంబిస్తామా? ఏ దేశంలో వున్నా, ఎవ్వరితో మసలుతున్నా మన దేశ పద్ధతులు, మన సంస్కృతిని మరచిపోయి తోసిరాజని అవసరం లేదు. అలా అని నలుగురిలోనూ వెలివేసినట్లుగా కూడా ఫీల్ అవ్వాల్సిన అవసరం లేదు. We need to draw a line when we need to. చిన్నప్పటి నుండీ ఇదే నీకు నేర్పాను నేను. At least నేర్పానని, నువ్వు నేర్చుకున్నావని అనుకున్నాను" - disappointed గా అంది రేణుక. తనకు తెలీకుండానే తనకే తెలియని ఏదో బాధ ఆమె గొంతులో పలికింది.

"అమ్మా! నువ్వు చెప్పింది అన్ని సమయాలలోనూ Workout కాదు. బయట మా సర్కిల్‌లో ఎలాంటి ప్రెషర్స్ వుంటాయో నీకు తెలీదు" అన్నాడు నవీన్. తల్లిని ఇంకా కన్విన్స్ చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"నాకు తెలుసురా. పాతిక, ముప్పై ఏళ్ళ క్రితం నేను కూడా ఇక్కడ Masters చేసాను. ఇక్కడ స్టూడెంట్ లైఫ్ ఎలా ఉంటుందో, వాళ్ళు ఎలాంటి ప్రెషర్స్ ఫేస్ చేస్తారో నాక్కూడా తెలుసు. కాకపోతే అప్పటికంటే ఇప్పుడు ఇంకొన్ని ఎక్కువ ప్రెషర్స్ వుండచ్చు. కానీ ఏవో ప్రెషర్స్ వున్నాయని వాటికి లొంగిపోతే ఎలా? మన ఆలోచన అంటూ ఇంక ఏమీ లేదా? ఎలాంటి ప్రెషర్స్ వున్నా, మన ఐడెంటిటీని మనం ఎప్పుడూ మరిచిపోకూడదు. పోగొట్టుకోకూడదు. ఇవన్నీ నువ్వు నేర్చుకుంటావనే నేను చిన్నప్పటినుండీ నీకు రకరకాల మనుషులతో మసలటం నేర్పాను. Diversified cultures కి exposure వుంటుందని Indian friendsతో పాటు American friends కూడా వుండేట్లు, White friends తో పాటు black friends కూడా వుండేట్లు చూసాను. స్నేహానికి గుణంతో మాత్రమే సంబంధం. అంతే కానీ ఇంకే విషయంతోనూ సంబంధం లేదు. కానీ సంస్కృతి వేరు. అది మనిషిలో అంతర్వాహినిలా ఎప్పుడూ కలిసిపోయి వుంటుంది. ఎంతమందిలో వున్నా, ఏ దేశంలో ఎక్కడ వున్నా మన స్వంత ఐడెంటిటీని గుర్తు చేస్తూ వుంటుంది. ఆ ఐడెంటిటీనే మర్చిపోవద్దని నీకు మరీ మరీ చెప్తున్నాను. ఎన్ని ఏళ్ళబట్టి ఈ దేశంలో వుంటున్నా We are still Indians అని అనుక్షణం నువ్వు గుర్తు పెట్టుకోవాలని నేను గాఢంగా కోరుకుంటున్నాను. మన ఆచారాలు, సంస్కృతి, విధానాలు పూర్తిగా వేరు. ఈ విషయం చిన్నప్పటినుండీ నీక్కూడా తెలుసు" అంది రేణుక.

"ఎంత తెలిసినా అనుక్షణం ఆచరణలో పెట్టాలంటే ఒక్కొక్కసారి ఎంత కష్టమో నీకు తెలీదమ్మా! మీరు బాధపడతారని, ఏం చేస్తే ఏం తప్పో అని అస్తమానూ మేము ఎంత సందిగ్ధంలో వుంటామో, మాకిష్టమున్నా మీకు నచ్చదని, స్నేహితులు నవ్వుతున్నా లెక్క చేయక ఎన్ని పనులు చేయటం మానేస్తామో మీ తరం తల్లిదండ్రులకి అసలే తెలీదు" అక్కసుగా అన్నాడు నవీన్.

"ఏమిటిరా మాకు తెలీంది? ఏమన్నా అంటే మనిద్దరి తరాలు వేరు అంటారు. generation gap అంటారు. ఈ తరాలు, అంతరాలు రేపు మీ పిల్లలు కూడా అంటూ వుంటే అప్పుడు మీకు తెలుస్తుంది. అసలు ఎంతసేపూ మిమ్మల్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవటటం లేదని మమ్మల్ని blame చేయటం తప్ప మరి మిమ్మల్ని అర్థం చేసుకోవటానికి మీ తరం వాళ్ళెప్పుడన్నా ప్రయత్నించారా? మీ కొరకు మాకిష్టమైన పనులెన్నో చేయటం మానుకున్నామని పెద్ద వాపోతున్నావు. అసలు ఏమిటిరా అంత తప్పనిసరి, ఇష్టం అయిన పనులు? కాస్త చెప్పు, నేను కూడా వింటాను. మరి మాకు తెలియనప్పుడు మీరన్నా చెప్పడానికి ఏమన్నా ప్రయత్నించారా? మరి మీకోసం మీరు పుట్టినప్పటినుండీ మేమెన్ని త్యాగాలు చేసామో, చేస్తున్నామో మీరు ఏమన్నా గుర్తిస్తున్నారా? ఇండియాలో కులాలు, మతాలు, లంచాలు, రికమెండేషనులు అంటూ చదువులలోనూ, ఉద్యోగాలలోనూ, అన్నిచోట్లా రకరకాల అడ్డంకుల వలన మంచి అవకాశాలు దొరకవని ఇష్టం లేకపోయినా పిల్లల భవిష్యత్తు కోసం ఇక్కడే వుండిపోయిన అనేకమంది తల్లిదండ్రులు నాకు తెలుసు. వున్న ఒక్క కొడుకు or కూతురు పై చదువులకోసం అమెరికా వెళ్తానంటే రేపు వృద్ధాప్యంలో మమ్మల్ని ఎవరు చూస్తారన్న అనుమానం, భయం కూడా పెట్టుకోకుండా పిల్లల భవిష్యత్తు కోసం వున్న ఆ ఒక్క సంతానాన్ని మనస్ఫూర్తిగా, సంతోషంగా విదేశాలకి పంపిన నిస్వార్థ తల్లిదండ్రులు నాకు తెలుసు. ఈ దేశానికి వచ్చే అవకాశం, వయసు గడిచి పోయిన తర్వాత వచ్చినా, కనీసం తమ పిల్లల భవిష్యత్తన్నా బాగుంటుందని ఎటూ కాని వయసులో ఈ దేశానికి వచ్చి అనేక కష్ట నష్టాలు సంతోషంగా సంతానం కోసం భరించిన త్యాగమూర్తులైన తల్లిదండ్రులు నాకు తెలుసు. మరి ఇవన్నీ నీకు తెలుసా? పోనీ ఇంత ఎందుకు? నీ కళ్ళ ఎదురుగా కనిపించే మన విషయమే తీసుకో. నువ్వు పుట్టని క్రితమే మేము ఇక్కడికి వచ్చేసాము. మా సంతోషాన్ని భంగపరచటం, మా భవిష్యత్తుని ఆటంకపరచడం ఇష్టంలేక మీ తాతయ్య సంతోషంగా మమ్మల్ని పంపేసారు. ఆ తర్వాత నువ్వు పుట్టావు. ఇంక నీ భవిష్యత్తు కోసం మేం కూడా

...ండాలని నిర్ణయించుకున్నాము. చిన్నప్పుడు నీకు చీటికీ మాటికీ సుస్తీ [illegible]. Daycare కి పంపిన రెండు రోజులకల్లా డయేరియానో, ear ఇన్‌ఫెక్షనో, దగ్గో, జలుబో ఏదో ఒకటి వచ్చేసేది. ఇంక ఈ Daycareతో లాభంలేదని నేను జాబ్ మానేసాను. ఆర్థికంగా కొంచెం ఇబ్బందే అయినా నీ ఆరోగ్యం కంటే ముఖ్యం కాదనుకున్నాను. ఆ తర్వాత నువ్వు స్కూల్‌కి వెళ్ళటం మొదలైన తర్వాత కూడా నేను మళ్ళీ జాబ్ చేయాలనుకోలేదు. ఇంట్లోనే వుంటే నీ బాగోగులన్నీ విపులంగా, తీరికగా చూడచ్చని, అన్ని విషయాలలోనూ నిన్ను బాగా గైడ్ చేయటానికి తగినంత సమయం వుంటుందని ఇంక నా జాబ్ సంగతి పూర్తిగా మర్చిపోయాను. నువ్వు పెద్దవాడివైన కొద్దీ నీ activitiesతో నేను కూడా పూర్తిగా బిజీ అయిపోయాను. స్విమ్మింగ్ అనీ, టెన్నిస్ అనీ, బేస్‌బాల్ అనీ, అదనీ, ఇదనీ నిన్ను అనేకచోట్ల డ్రాప్ చేసి పికప్ చేసుకోవటంతోనే నా రోజంతా గడిచిపోయేది. ఎప్పుడు చూసినా రోడ్డు మీద డ్రైవ్ చేస్తున్నట్లే వుండేది నాకు. నువ్వు ఇంకొంచెం పెద్దవాడివైన తర్వాత ఇక్కడ నేర్చుకుంటున్న Western music తో పాటు Indian classical dance కూడా నేర్చుకుంటానన్నావు. భరతనాట్యం మీద ఆసక్తి కలిగిందన్నావు. ప్రతి సమ్మర్‌లోనూ నిన్ను మద్రాస్ తీసికెళ్ళి ఆ మూడు నెలలూ అక్కడ అపార్ట్‌మెంట్‌లో వుండేదాన్ని, గుర్తుందా? ఇక్కడ సరైన తిండి లేక మీ నాన్నకి ఎంతో ఇబ్బందిగా వుండేది. అయినా నీ ఇంట్రస్ట్‌ని ప్రోత్సాహపరచాలని, నిన్ను నిరుత్సాహపరచకూడదని పట్టుదలగా every summerలో ఇది ఒక duty లాగా చేసాను. అసలు ఈ దేశంలోనే చాలామంది భరతనాట్యం టీచర్లు చాలా విద్వత్తు వున్నవాళ్ళు వున్నారు. వాళ్ళ దగ్గర నేర్పిస్తే ఏమాత్రం లోటు లేకపోయినా, ఈ వంకన నువ్వు ఇండియాలో ఎక్కువ టైమ్ గడపచ్చని, మన ఫ్యామిలీతో పాటుగా మన దేశానికి, మన సంస్కృతికి, మన ఆచార విధానాలన్నింటికీ నువ్వు బాగా దగ్గరయే అవకాశం వుందని ప్రతీ ఏడూ ఇది ఒక mission లాగా చేసాను. కానీ అక్కడ ఎప్పుడూ ఏవో గొడవలు, కర్ఫ్యూలు, కొట్లాటలు, స్ట్రైక్‌లు - అస్తమానూ ఏవో ఒకటి జరుగుతూనే వుండేవి. ఇప్పుడు అక్కడ కూడా ఇక్కడిలాగానే కార్లు అవీ rent చేయచ్చనుకుంటాను. కానీ అప్పుడు ఆ వసతులేవీ వుండేవి కావు. ఇక్కడేమో అన్ని సుఖాలకి అలవాటు పడ్డవాళ్ళం. అక్కడేమో అవేవీ దొరకవు. పైగా ఆటోలు, బస్సులు లాంటివి కూడా ఊళ్ళో గొడవల వల్ల అస్తమానూ నడిచేవి కావు. విపరీతమైన ఎండలు, మంచినీళ్ళు కూడా తాగడానికి దొరికేవి కావు. Electricity cut వుండేది. ఎ.సి. సంగతి కాదు కదా, కనీసం ఫ్యాన్ వేసుకోవడానికి కూడా వుండేది కాదు. ఇన్ని తిప్పలు పడుతూ కూడా every summer ఇక్కడ మీ నాన్నను వదిలేసి అక్కడికి వెళ్ళాల్సిన అవసరం నాకేముందిరా, నీ కోసం కాకపోతే? పోనీ తీరా ఇంత కష్టం పడ్డ తర్వాత నువ్వేం చేసావు? కొంతకాలం అయిన తర్వాత భరతనాట్యం చేయటానికి ఏదో సంకోచంగా వుంది, తబలా నేర్చుకుంటానన్నావు. ఇన్నేళ్ళ శ్రమ, ఖర్చు, ప్రాక్టీసు వృధా అవుతున్నా - సరిగ్గా గుర్తు తెచ్చుకో, నేను కానీ మీ నాన్న కానీ నిన్ను ఒక్కమాటన్నా అనలేదు. ఇదేమని ప్రశ్నించలేదు. అవునా? మళ్ళీ మద్రాస్‌కి నా ట్రిప్స్ మొదలయ్యాయి, ఈసారి నీ తబలా కోసం. మాటిమాటికీ ఈ Overseas trip వల్ల అప్పటికే discontinue అయిన నా కెరీర్ పూర్తిగా నాశనం అయిపోయింది. మాస్టర్స్ దాకా చదివాను. తెలివైనదాన్ని. సమర్థురాలిని అయినా నా కంటూ ఒక కెరీర్ అంటూ లేకుండా అయిపోయింది. అయినా ఒక్కసారన్నా బాధపడలేదు. నా జీవితానికి అర్థం, పరమార్థం నా మొగుడు, సంతానం, సంసారమే అనుకున్నాను. ప్రతి నిముషానికీ మారే నీ అభిరుచులకి మేమెప్పుడూ వినుక్కోలేదు. ఖర్చు అయినా, శ్రమ అయినా, కష్టమయినా, నష్టమయినా ఓపికగా భరించాము. మరి ఇవన్నీ ఏమిటి? కేవలం బాధ్యతలేనా? ఇంకేమీ కాదా? ఎన్ని గంటలు, రోజులు, వారాలు, నెలలు నీతోపాటు కూర్చుని హోంవర్క్‌లని, ప్రాజెక్ట్‌లని, ప్రెజెంటేషన్స్‌అని, అవనీ, ఇవనీ నీకు హెల్ప్ చేసాను? ఇదంతా ఏమిటి? ఇది కూడా కేవలం బాధ్యతేనా? ఇంకేమీ కాదా? ఒకవేళ బాధ్యతే అయితే, ఇంకేమీ కాకపోతే, వాటి కోసం మేము ఇంతదూరం వెళ్ళి, ఇన్ని కష్ట నష్టాలకోర్చాలా? ఎంతసేపూ మేము స్నేహితులతో కలిసి మీకోసం అది చేయలేదు, ఇది చేయలేదు అని బాధపడతారే కానీ, మీ తల్లిదండ్రులు మీకోసం చేసే త్యాగాలు, పడే శ్రమ మీరెప్పుడన్నా గుర్తించారా? నువ్వు స్కూల్‌లో వున్నప్పుడు gangsలో ఎక్కడ ఇరుక్కుపోతావోనని, drugs, సిగరెట్లు, drinking లాంటి దురలవాట్లలో నీకు తెలీకుండానే ఎక్కడ involve అవుతావోనని నేను, మీ నాన్న ఎంత తాపత్రయం పడేవాళ్ళమో, ఎన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకునేవాళ్ళమో ఏమన్నా గుర్తుందా? ఈ దేశంలో మా తల్లిదండ్రులు మీ wellbeing కోసం చేస్తున్న అంతులేని త్యాగాలు, తీసుకుంటున్న అదనపు జాగ్రత్తలను మీరెప్పుడన్నా గుర్తించారా? నీకున్న Non-Indian friends లో ఎంతమంది తల్లిదండ్రులు పిల్లల కోసం ఇంత కష్టపడుతున్నారు? 18 ఏళ్ళు వచ్చినప్పటినుండీ హైస్కూల్ అయిపోయింది, you are on your own, your life is your own responsibility అంటున్నారు. అవునా? మరి మేము ఎప్పుడూ అలా అనలేదు. నువ్వు కాలేజీలో వున్నా ఇంకా నీ మంచి చెడ్డల గురించి తాపత్రయ పడుతూనే వున్నాం. అవునా? మాతృమూర్తి, మాతృదేశం, మాతృభాష ఒకటే అన్న ఉద్దేశ్యంతో మన మాతృభాష నీకు నేర్పటానికి, ఇంట్లో నువ్వు ఇంగ్లీషులో కాకుండా తెలుగులో మాత్రమే మాట్లాడే అలవాటు చేయటానికి ఎన్ని అవస్థలు పడ్డాను? ఇప్పుడు గర్వంగా resumeలో రాసుకుంటున్నావు మూడు భాషలలో proficiency వుందని. దీని వెనక మా కృషి, పట్టుదల ఎంతగా వున్నాయో గుర్తించావా? నువ్వు middle schoolలో వున్నప్పటినుండీ voluntary work కోసం Redcross కి, hospitals కి తీసికెళ్ళేదాన్ని. తోటివారికి నిస్వార్థంగా సేవచేసే concept దాంట్లో వున్న తృప్తి, ఆనందం నీకు తెలియాలని నీతోపాటు నేను కూడా అంత సమయం వెచ్చించి శ్రమపడేదాన్ని. ఇవన్నీ ఇప్పుడు నీ resume లో ఎంత impressive గా వున్నాయో, మరి వీటన్నిటి వెనుక నీ తల్లిదండ్రుల సహాయ సహకారాలు ఎంత వున్నాయో తెలుస్తోందా? నీతోటి American friends చాలామంది అక్కడా ఇక్కడా చిన్న చిన్న odd jobs చేస్తూ వాళ్ళ ఖర్చులకి సరిపడే డబ్బు వాళ్ళు సంపాదించుకుంటూ వుంటే, దాంట్లో ఏమాత్రం తప్పు లేకపోయినా మేము నిన్ను ఎప్పుడూ అలా చేయనివ్వలేదు. ఆ టైమ్ కూడా చదువుకోసమే spend చేయమని, నీకు కావాల్సిన financial support అంతా మేమే ఇచ్చాము. అవునా? మరి నీకు convenient గా వున్న విషయాల్లో వేరేవారితో పోల్చుకుంటున్నప్పుడు, ఇలాంటి విషయాల్లో కూడా పోల్చుకుంటున్నావా? లేక ఆ అవసరమే అసలు లేదనుకుంటున్నావా? పిల్లల మీద కొంతవరకు బాధ్యతలను వదిలేయటంలో తప్పు లేకపోయినా, నార్మల్‌గా మన కల్చర్‌లో అలా చేయకుండా వాళ్ళ కాళ్ళ మీద వాళ్ళు నిలబడగలిగే శక్తి వచ్చేవరకు ఎంత ఆలస్యమయినా వారి బాధ్యతంతా తల్లిదండ్రులు భరిస్తారు. అవునా? కనుక ఈ విధంగా మీకు best of both worlds దొరకటం లేదా? చిన్నప్పటినుండీ మా దగ్గర నుండి ఇలాంటి సహాయ సహకారాలు అలవాటు అవటం వలన, I am sure, రేపు నువ్వు జాబ్ చేస్తూ పెళ్ళిచేసుకుని పిల్లల్ని కన్న తర్వాత కూడా మా అండదండలు ఇలాగే ఇంకా expect చేస్తూనే వుంటావు. ఎందుకంటే మీ అవసరం వచ్చేసరికి అక్కడ మన సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు అక్కరకు వస్తాయి. అదే మీకు అడ్డం అనిపించినపుడు మాత్రం అమెరికన్సులాగా ఎందుకు వుండరు? ఇంటా బయటా వేరు వేరు కల్చర్స్‌లో మమ్మల్ని ఎందుకు ఇలా నలిపేస్తున్నారు? మీ కోసం స్నేహితులతో మా సరదాలని ఎన్ని చంపుకుంటున్నాము? అంటూ మాకోసం ఏవో త్యాగాలు చేస్తూ, ఇంకేవో పోగొట్టుకుంటున్నట్లు బాధపడిపోతారు. అవునా?"

ఊపిరి తీసుకోవటానికి తన వాక్ప్రవాహాన్ని కాస్త ఆపింది రేణుక.

నవీన్‌కి ఏమనాలో తోచలేదు. తల్లి అన్నమాటలలో అబద్ధం ఏదీ లేదు. మెల్లి మెల్లిగా అతనికి తన తప్పు తెలుస్తోంది. విషయాన్ని అవసరానికి మించి stretch చేసానని గుర్తించాడు. అయినా ఏమనాలో తోచలేదు. కొడుకు సందిగ్ధం రేణుక గమనించింది. అతని దగ్గరికి వచ్చి భుజం మీద చెయ్యివేస్తూ నెమ్మదిగా అంది-

"నవీన్! నిన్ను దెప్పటానికి ఇదంతా నేను చెప్పలేదు. మాటిమాటికీ మా కొరకు నీ కోరికలను తీర్చుకోకుండా ఏవో త్యాగాలు చేసేసి ఏవేవో కోల్పోతున్నట్లు నువ్వు మాట్లాడితే అది నిజం కాదని, మేము తల్లిదండ్రులుగా అనుక్షణం మీ మంచి కోరుతూ మిమ్మల్ని సరైన మార్గంలో నడిపించటానికి సహాయపడే గైడ్ లాగానో, ఫ్రెండ్ లాగానో మాత్రమే వుండటానికి తాపత్రయం పడతామని, మేము బతికున్నంతవరకు మీ మంచి చెడ్డల బాధ్యతలు వహించటానికి ఏమాత్రం జంకమని, దానికోసం ఎన్ని కష్టనష్టాలన్నా భరించటానికి, ఎంతకాలమన్నా వెచ్చించటానికి ఎప్పుడూ సిద్ధమని నీకు అర్థంఅయ్యేలాగా చెప్పటానికే ఇంత చెప్పాల్సి వచ్చింది"

రేణుక గొంతులో ప్రేమ, అనునయం వినిపిస్తున్నాయి. నవీన్ ఇంకా మౌనంగానే వున్నాడు.

రేణుకే మళ్ళీ అంది "నవీన్! నువ్వు సరిగ్గా గుర్తు తెచ్చుకో. మనం ఇండియన్స్ కాబట్టి ఇక్కడి వాళ్ళలాగా అస్సలు వుండద్దని కానీ, ఇక్కడి పద్ధతులు ఏమాత్రమూ అవలంబించద్దు అని కానీ, ఇక్కడి సుఖాలు, సరదాలు అనుభవించద్దని కానీ, బయట స్నేహితుల దగ్గర alienatedగా వుంటూ నిన్ను చిన్నచూపు చూడటానికి అందరికీ అవకాశం ఇవ్వమని కానీ మేము ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. అలాగే స్నేహితులతో చిన్నప్పుడు sleepoversకి కానీ, పెద్దయిన తర్వాత పార్టీలు, picnicsకి కానీ వెళ్ళద్దని కూడా మేమెప్పుడూ ఆంక్షలు పెట్టలేదు. కానీ ఎక్కడ వున్నా, ఎవరితో వున్నా, ఏం చేస్తున్నా మన పద్ధతి, ఆచారలని మర్చిపోవద్దని మాత్రమే చెప్పాను. ఎందుకంటే ఎవరికైనా సరే, సంస్కృతి, సంప్రదాయాలన్నవి ఒక ధార వంటివి. అవి శాశ్వతంగా ఎప్పుడూ ఏ అడ్డు లేకుండా ప్రవహిస్తూనే వుంటాయి, ప్రవహిస్తూనే వుండాలి. మా పెద్దవాళ్ళ దగ్గర నుండి మాకు, మా దగ్గర నుండి నీకు, నీ దగ్గర నుండి రేపు నీకు పుట్టబోయే పిల్లలకి, ఇలా ఈ వారసత్వ సంపద కొనసాగుతూనే వుంటుంది, కొనసాగుతూనే వుండాలి కూడా. అందుకే నీకు ఇంతగా విడమరచి చెప్తున్నాను.

వచనకవిత్వంలో తిలక్

- వైదేహిశశిధర్

తెలుగు, వాళ్ళ ప్రతిభ చాకచక్యం అంతా పద్యకవితా నిర్మాణంలో, పద్యపు నడకలో ప్రస్ఫుటమవుతుంది. ఛందోబద్ధంగా వ్రాయబడిన వృత్తాలు పద్యాలలో కవి తాలూకు కవితా శక్తికి, భావనాశక్తికి సంబంధం లేకుండానే ఒక గొప్ప సొగసు ఉంది. మరీ అంత గొప్ప కవిత్వం కాని కవిత్వం కూడా ఆ పద్యపు నడకలో ఉన్న సహజమైన సౌందర్యం వల్ల గొప్ప .కవిత్వమేమో అనిపిస్తుంది. ఆ మేరకు పద్యం తన మనుగడ కోసం కవి మీద ఆధారపడదు. అంతే కాదు, ఆ నడక వల్ల సహజంగానే పద్యానికి కంఠవశమయ్యే లక్షణం కలుగుతుంది, కవి తాలూకు కవితా శక్తి, ప్రతిభతో నిమిత్తం లేకుండా.

వచనకవిత్వం అలా కాదు. వ్రాయటం చాలా సులభం అనిపిస్తుంది. కానీ ఆకట్టుకుని కంఠవశమయ్యే వచనకవిత్వం వ్రాయటం కష్టం. ఎందుకంటే వచనకవిత్వానికి స్వతహాగా ఒక నిర్దుష్టమైన నిర్మాణం కానీ, నడక కానీ లేదు. పూర్తిగా కవి తాలుకు భావనాశక్తి మీద, శిల్పం మీద, కవితాశక్తి మీద ఆధారపడుతుంది. కంఠవశం అయ్యే లక్షణం సహజంగా వచన కవిత్వానికి లేదు. అది కవి తాలూకు కవితా శక్తి, ప్రతిభ మీద పూర్తిగా ఆధారపడుతుంది. అటువంటి భావనాశక్తి, చక్కటి శిల్పం కలిగి కంఠవశం అయ్యే లక్షణం కలిగిన కవిత్వం వ్రాసిన ఆధునిక కవులలో శ్రీ బాలగంగాధర తిలక్ ప్రముఖులు.

శ్రీ తిలక్ వ్రాసిన కవితా సంపుటి 'అమృతం కురిసిన రాత్రి'. చదివిన ప్రతిసారీ అమృతం కురిసినట్లే ఉంటుంది. ఆయన కవిత్వంలో మనల్ని ప్రధానంగా ఆకర్షించేది ఆయన భావుకత. కవి తన భావావేశాన్ని కవిత్వీకరించినపుడు తన అనుభూతిని, కవితా భావనల గాఢత్వాన్ని ఇంచుమించు అదే భావనాతీవ్రతతో పాఠకులకి అందించగలగటం కవిత్వలక్ష్యం. అది ఏ అనుభూతి అయినా కావచ్చు, ఆనందం, ఆ-హ్లాదం, ఆవేదన, దుఃఖం అది ఏదైనా మన అనుభవం లోకి రావాలి. తిలక్ తన భావావేశాన్ని చాల సునాయాసంగా, అతి రమ్యంగా తన కవిత్వం ద్వారా మనకి అందిస్తారు. 'అదృష్టాధ్వగమనం' కవితలో భావుకతతో పాటు సరళంగా సాగిపోయే ఆయన శైలి - ఆకట్టుకుంటుంది.

"ఇప్పటికీ మధుమాసంలో సహకార తరువుల క్రింద పవ్వళించిన వేళ నా గళాన సౌందర్య మధూళి చిందుతుంది. ఇప్పటికీ దిగులు నీరు నిండిన కోటి మనస్సరస్సీరాల నా కవిత కోరికల కోణాకారపు కొత్త చెట్లను నాటుతుంది"

ఈ కవితలో పాటని "సౌందర్య మధూళి" అనటం, కన్నీరుని "దిగులునీరు" అనటం చక్కటి భావుకతతో కూడిన ఎక్స్ టెన్షన్. అంతే కాదు "కోరికల కోణాకారపు కొత్త చెట్లు నాటటం" కేవలం భావుకతని మాత్రమే కాకుండా తన కవిత్వపు సౌందర్యాన్ని గూర్చి - ఆయనకున్న విశ్వాసాన్ని సూచిస్తుంది.

తిలక్ కవిత్వంలో మరో ప్రత్యేకత ఆయన శైలి. తను చెప్పదలుచుకున్న విషయాన్ని ఎంతో అందమైన దృశ్యభావాల ద్వారా ఇమేజరీల‌ద్వారా, మెటఫర్‌ల ద్వారా స్ఫురింప చేస్తారు. నా ఉద్దేశంలో కవిత్వంలో నిజమైన సొగసు స్ఫురింపచేయటం లోనే ఉంది.

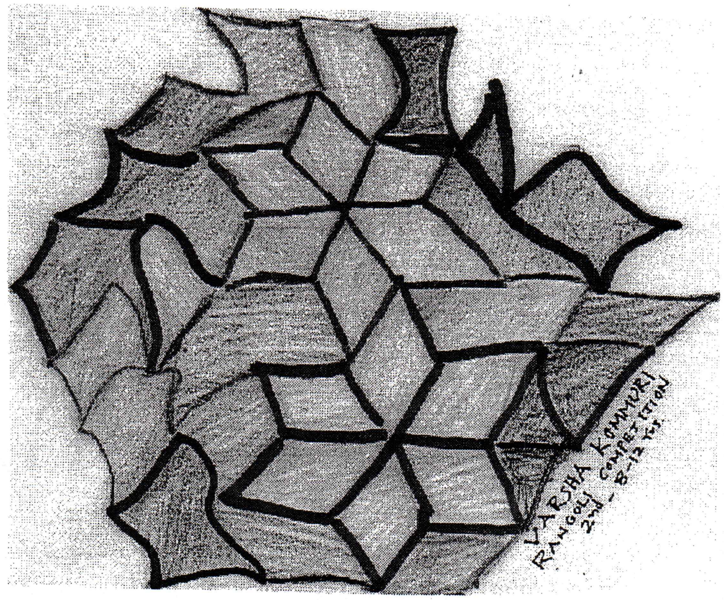

విలువలు

నువ్వు నీ స్నేహితులతో ఆడ అయినంత మాత్రాన చనువుగా వుండద్దని, పార్టీలకి వెళ్ళద్దని, డాన్సులు చేయద్దని నేను చెప్పటంలేదు. కాని ప్రతిదానికి ఒక హద్దు అంటూ వుంటుంది. మన సంస్కృతి, సంప్రదాయాలని బట్టి ఆ హద్దు ఏదో నువ్వే ఏర్పరచుకోవాలి. ఆ గిరి ఏదో నువ్వే గీసుకోవాలి. ఇందాక నువ్వు ఆ అమ్మాయికి వుత్తగా బై చెప్పి పంపేస్తే నేనేమీ అనేదాన్ని కాదు. కనీసం పోనీ షేక్‌హాండ్ ఇచ్చి బై చెప్పినా నాకేమీ అభ్యంతరం వుండేది కాదు. ఎందుకంటే అవన్నీ మన హద్దుల పరిధిలో వున్నవే. కానీ పరాయి ఆడపిల్లని చేతుల్లోకి తీసుకుని, ముద్దు పెట్టుకోవడం మన సంప్రదాయ ప్రకారం హద్దు దాటుతున్నట్లే. అవునా? నువ్వే ఆలోచించు. చిన్నప్పటినుండీ మనింట్లో నువ్వు expose అయిన వాతావరణ పరిధిలో ఇది ఎంతదాకా ఇముడుతుందో నువ్వే analyse చేయి. నేను అమ్మగా నీ మంచి కోరి చెపుతున్నాను. నా సలహాని పాటించినా, వద్దనుకుని తోసేసినా నీ ఇష్టం. అసలు ఆ మాటకొస్తే ఇవాళైతే నేను చూసాను కానీ రేపు నా కళ్ళ వెనుక నువ్వేం చేసినా, or ఇదివరకే నువ్వు ఆల్‌రెడీ ఇవన్నీ చేసేసినా నాకు తెలియదు. నేను చేయగలిగేదీ ఏదీ వుండదు. ఇది కేవలం నీ principles కి, moral values కి సంబంధించిన విషయం. నీ జడ్జ్‌మెంట్ మీద ఆధారపడిన విషయం. నువ్వు తప్పు చేస్తున్నావని పించినపుడు తల్లిదండ్రులుగా ఏదో విధాన నిన్ను సవరించటం మా బాధ్యత. నేను నా బాధ్యతను మాత్రమే చేస్తున్నాను. నీ డ్యూటీ నువ్వు చేయటం, మానటం అన్నది నీ discretion మీద ఆధారపడి వుంది. కానీ ఒక్కటి మాత్రం గుర్తు పెట్టుకో. నువ్వేం చేసినా, you are my son, I always love you unconditionally. నువ్వు ఒప్పు చేస్తే గర్వపడి, మెచ్చుకుని, తప్పు చేస్తే సరైన దారిలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించి, ఆ ప్రయత్నాలు సఫలమైతే సంతోషించి, భంగపడితే బాధపడతాం కానీ నిన్ను ప్రేమించటం మాత్రం తల్లిదండ్రులుగా మేమెప్పుడూ మానం" - తన ప్రేమని, ఆప్యాయతని సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా గొంతులో పలికించటానికి ప్రయత్నిస్తూ మెత్తగా అంది రేణుక. చివరి వాక్యాలు పలుకుతూంటే తనకు తెలీకుండానే ఆమె గొంతు వణికింది. కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

మౌనంగా అంతా విన్న నవీన్ ఒక్కసారి తలెత్తి సూటిగా తల్లి కళ్ళలోకి చూసాడు.

"నాకు తెలుసమ్మా! నువ్వంతగా చెప్పక్కరలేదు. ఇప్పుడు నువ్వు విడమరిచి విపులంగా చెప్పిందంతా చాలా జాగ్రత్తగా గుర్తుపెట్టుకుంటాను. many thanks for reminding me" అన్నాడు మనస్ఫూర్తిగా, sincere గా, నెమ్మదిగా.

రేణుక ఒక్కసారి తేలికైన మనసుతో హాయిగా వూపిరి తీసుకుంది. తర్వాత నవీన్ ఏదో ఆలోచిస్తూ మౌనంగా తన గదిలోనికి వెళుతూంటే 'he needs time to regurgitate' అనుకుంది.

All Smiles

General, Cosmetic & Implant Dentistry

VISHALI NANDIWADA, D.M.D.
High Quality Personalized Care

Hours by Appointment
24 Plaza 9, Englishtown, NJ 07726
(732) 431-2622

Lakshmi Nandiwada M.D.,F.A.A.P
Board Certified in Pediatrics

Pediatrics and Adolescent Medicine

24 Plaza 9, Englishtown, NJ 07726
(732) 431-0505

Office hours by appointment
Most Insurances Accepted

Prem A. Nandiwada M.D.,M.S.
Board Certified in Internal Medicine
Gastroenterology

24 Plaza 9, Englishtown, NJ 07726
(732) 625-0210
267 Hobart Street, Perth Amboy, NJ 08861
200 Perrine Road, Suite 227, Old Bridge, NJ 08857

Participation in most local hospitals
Office hours by appointment
Most Insurances Accepted

BRENTWOOD MORTGAGE, LLC

ROOSEVELT PLAZA
2 W NORTHFIELD ROAD, SUITE 204B
LIVINGSTON, NJ 07039

PH: (973) 597 0909 FAX: (973) 597 0880

Email:brentwoodmtg@att.net

Contact: Ranjit Barot

DEAL DIRECT WITH THE OWNER – NO LOAN OFFICERS INVOLVED

- **PURCHASE & REFINANCE**
- **NO INCOME / NO ASSET PLANS**
- **WE DO H-1 VISA MORTGAGES**
- **NO "TEASER" RATES**
- **STRAIGHT ANSWERS TO ALL YOUR QUESTIONS**
- **NO HIDDEN CHARGES**
- **JUMBO & SUPER JUMBO LOANS**
- WIDE VARIETY OF ADJUSTABLE RATE PROGRAMS

New Jersey Department of Banking Licensed Mortgage Broker

Member Livingston Area Chamber of Commerce

ESTHETIC DENTAL CARE

General, Cosmetic and Implant Dentistry

RAJEEV K. UPADYA, DMD

Dedicated to Preventive and Comprehensive Restorative Treatment
With a Personalized Touch

Columbia Commons, Suite 107
256 Columbia Turnpike
Florham Park, NJ 07932
(973) 822-1200
Featuring the Latest in Technology and Techniques

Srinivas S. Vasireddi, M.D, FACP

Diplomate American Board of Gastroenterology

Affiliated with Robert Wood Johnson University Hospital, JFK,
RBMC (Old Bridge) & Bayshore Hospital
Specialized in all Digestive System Disorders and offering the following
Non/minimally invasive tests on site: Capsule (Video – PIII) Endoscopy, Breath Tests for Ulcers,
Lactose Intolerance and Intestinal Bacterial Infections.

Convenient Hours Daily **M-F 1-7 PM** (Sorry No Saturdays)
Tel: (732) 888-4800 Fax: (732) 888-4779
Web: www.mydoctor.com/vasireddi

We participate in all Plans
Serving Middlesex and Monmouth Counties:
668 N. Beers Street, Ste 102, Holmdel, NJ, 07733 (Exit 117 of GSP)
Bridgeport Bldg, 205 Bridge Street, Metuchen, NJ 08840 (Exit 2A of 287)
Reliable care from a name you can trust

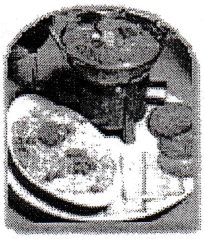

Ganges

Authentic Indian Cuisine

Ganges Authentic Indian Cuisine

33 Princeton-Hightstown Road (Route 571)

Princeton Junction, NJ 08550

Tel: (609) 750-1550

www.gangesonline.com

Ganges Authentic Indian Cuisine is located at 33 Princeton-Hightstown Road in Ellsworth's center (Intersection of 571 & Cranbury Rd.) in Princeton Junction.

Come enjoy ***great ambience, fabulous food, and friendly service in a quiet and cozy environment***.

Try our delicious ***North Indian, South Indian and Royal Hyderabadi Specialties***.

We serve both Vegetarian and Non-Vegetarian entrées.

Ganges offers Lunch Buffet Tuesday - Sunday

and

A Grand South Indian and Hyderabadi Dinner Buffet On Thursdays

PARTY and CATERING for all occasions.

Please call 609-750-1550 for details.

DELIVERANCE

- G.V.R.K. Sharma, Boston, MA

Leave Him alone, let Him go!
He is innocent, don't you know?
He is not omniscient or omnipotent
Only a collective folly and a fantastic figment
Of our wayward, woebegone imagination
Of thought gone awry – our ultimate abomination!

That's not all!
Having proclaimed He is above all
Having avowed He is without beginning or end
And that His antecedents we cannot comprehend
Why give Him a name and a human form
A family and a household a la our norm?
Why drag Him into our midst
And for a million myths provide the grist?
Why showcase His effete divinity
Cloistered in temples with arcane rationality?

We recite innumerable mantras and lyrics
And unabashedly weave His panegyrics
Into *puranic* lore ever made heavier
Glorifying Him as our make and savior
We indulge ourselves with utter subservience
Craving His sanction from childhood to senescence
All for an imaginary self and superself
For hear and the hereafter, fame, and pelf
\- A shameful exercise in mediocrity
The off-shoot of our zeal for self-serving security

Whether He is or He is not
O please! Let us bother not
When all He shows is sublime indifference
Off with Him, no more sufferance!
All this nonsense let us forget
And for our weal and woe not make Him the target

In life devoid of fear and greed
Of religion and gurus is there a need?
In life filled with love and understanding
Why temples and gods and religious
grandstanding?

It is not too late to unburden ourselves
Of His many self-proclaimed representatives
Of the dead weight of sin and superstition
Of the gnawing fear of punishment and perdition
Wipe out the otherworldly preoccupation
Live fully in the present with awareness and
introspection
Let us all agree to keep Him out
And with peace and serenity our lives live out
Purged of spiritual slavery we shall be
Free at last, both we and He!
(See page 28 for DR. Sharma's contribution in Telugu)

మోక్షం

జి. వి. ఆర్. కె. శర్మ
బోష్టన్, మాసచుసెట్స్

అమాయకుడు, అతనికేం తెలీదు
పాపం అతన్నలా వదిలేయండి.
అతడు సర్వజ్ఞుడూ కాడు, సర్వశక్తిమంతుడూ కాడు;
అందరమూ అప్పోహపడి,
ఆదిపురుషుడనీ, అవతారమూర్తి యనీ
అందలమెక్కించిన ఓ అభూతకల్పన;
మనని అనునిత్యమూ వేధిస్తూన్న అనల్పచింతన.

అంతేకాదు:
ఆద్యంతరహితుడనీ, అవాఙ్మానసగోచరుడనీ అంటూనే
అందరి మధ్యకీ ఈడ్చుకొచ్చి
నామరూపాలిచ్చి, నరమాత్రుణ్ణి కావించి,
అర్ధాంగిని అంటగట్టి, అపత్యశ్రేణి కల్పించి,
స్వకీయ అవగుణాలతో సకలగుణాభిరాముని చేసి,
అష్టాదశపురాణాల్లో అడ్డమైన వ్రాతలూ వ్రాసేం;
దేవాలయాల్లో దిగ్బంధనం చేసేం.

పైగా –ఆశ్రితవత్సలుడనీ, అభీష్టవరప్రదాత అనీ
"కల్పోక్తప్రకారేణ" షోడశోపచారపూజావిధులూ,
శతసహస్రస్తోత్రాలూ, లక్షకోటినామార్చనలూ,
ఏవేవో జపహోమాలూ, ఎన్నెన్నో అభిషేకాలూ,
అన్నీ కానిస్తూనే
అనేక అకార్యకరణాలు చేసేం; చేస్తూనే ఉన్నాం.
ఇదంతా ఇచ్చిపుచ్చుకునే వ్యాపారం; ఎడతెగని ఆత్మవంచన!
ఊహాపోహల అమరత్వానికై ఓ అయోమయపు ఆత్మనీ,
ఇహపరాలభద్రతకై, ఇష్టాపరిపూర్తికనై, ఓ ఇలవేల్పునీ,
సదుపాయంగా చేసుకున్న స్వయంప్రతిష్ఠ!
హవ్వ! చెప్పుకుంటే అప్రతిష్ఠ!!

''గుర్రప్పందాలు జరగడానికి కారణం అభిప్రాయాలు భేధించడమే''

- మార్క్ట్వేన్

అయినా, ఈ అస్తినాస్తివిచికిత్సలతో ఒరిగేదేమున్నది?
ఆర్తుల వ్యథ తీరేనా? బ్రతుకు బాగుపడేనా?
ఏదీ పట్టని పరమాత్ముడుంటేనేం, లేకుంటేనేం?

పోనీయండి, అయిందేదో అయింది;
"ఉత్తిపుణ్యానికి" అతన్ని అల్లరి పెట్టకండి.
నిస్వార్థ నిరహంకార దైనందిన సహచర్యకీ,
అవ్యాజ ప్రేమసుధామయ అకలంక జీవనానికీ,
మతమెందుకు? మతగురువెందుకు?
గుళ్లెందుకు? దేవుళ్లెందుకు?

ఇప్పటికైనా మించిపోలేదు;
అతనిమానాన్న అతన్ని విడిచిపెట్టి,
నెత్తికెక్కించుకున్న అతని "ప్రతినిధుల్ని" క్రిందికి దించి,
భయభక్తుల గుదిబండని వదిలించుకొని,
భావదాస్యనిగళ బంధనాలు త్రెంచి
పారలౌకిక ప్రసక్తి పూర్తిగా మానుకొని,
సమదర్శన సమవర్తన సమీచీనమార్గంలో
నిరంతర అంతర్ముఖ పరిశీలనతో,
నిర్మలహృదయంతో,
మనబ్రతుకు మనం బ్రతకగలిగితే,
అతనికీ, మనకీ కూడా మోక్షం!

ప్రియతమా!
గుండెను గాయం చెయ్యకు
నీరూపం చెరిగి పోతుంది.
నేస్తమా!
మనస్సుని బాధపెట్టకు
నీ ఆలోచనలు దూరమవుతాయి.
ప్రాణమా!
నన్ను విడిచి వెళ్ళకు
నేను నిస్తేజంగా మారిపోతాను

"లహరి"

స్టాంపుల చరిత్ర, సేకరణ

- రావిపూడి యోగేశ్వరస్వామి

పూర్వం మహారాజులు విషయాలు తెలుసుకొనుటకు పావురాల ద్వారా లేఖలను పంపేవారు. తర్వాత ఒంటెలు గుర్రాలనుపయోగించి వార్తాహరుల ద్వారా పంపేవారు. ధనవంతులుకూడా మనుష్యులను పంపి విషయాలను తెలుసుకుంటూ ఉండవచ్చు. కాలక్రమేణా సామాన్య ప్రజలకందుబాటులో నుండునట్లు వ్రాసినలేఖల నుంచుటకు ఒక పెట్టె నేర్పరచి అందులో వేసిన లేఖలను నౌఖర్లద్వారా చిరునామాదారులకందించి తగిన సొమ్మును వసూలు చేసేవారు. ఈ విధానం క్రమంగా ఒక శాఖగా యేర్పడింది. ఇదే తపాల శాఖగా రూపొందింది. శాఖగా యేర్పడిన పిమ్మట గూడా కొంతకాలం వెనుకటి వలెనే లేఖలందించి సొమ్మును వసూలు చేసేవారు. ఇలా జరుగుతున్న సమయంలోనే తపాల బిళ్లల ముద్రణకు ఆలోచన కలగడం, స్టాంపుల ముద్రణ జరగడం లేఖలపై స్టాంపులుంచి చిరునామాదారుల కందించే యేర్పాటు జరిగింది.

మొట్టమొదట 1940లో బ్రిటిష్‌వారు 1 పెన్ని స్టాంపును ముద్రించారు. తరువాత కొన్ని దేశాలు స్టాంపుల ముద్రణ ప్రారంభించాయి.

భారతదేశంలో ఈస్టిండియా కంపెని 1852లో సింధు రాష్ట్ర కమీషనరు సింధ్ డిస్ట్రిక్‌డాక్ అన్న మకుటుంతో 3 అర్ధణా స్టాంపులు ముద్రించారు. ఇవి భారతావనిలోనే గాక ఆసియా ఖండంలోనే మొదటి స్టాంపులు, రెండు సంవత్సరాల విరామం తరవాత ప్రజల ఉపయోగం నిమిత్తం 1854లో 1/2 అణా అణా రెండణాలు మొదలైన స్టాంపుల ముద్రణ జరిపారు. రవాణా సౌకర్యం పెరిగేకొద్దీ కాలానుగుణ్యంగా అదనపు ధరలతో స్టాంపుల ముద్రణ జరుగుతుంది. స్టాంపులను వేరు చేయడానికి కత్తిరించేవారు. విజ్ఞానం పెరుగుతుంది. స్టాపులమధ్య రంధ్రాలు (ఫర్ఫరేషన్) యేర్పరచారు. స్టాంపులను సులభంగా వేరు చేయుటకు యిది మంచి మార్గమైంది. విక్టోరియా రాణి తలచిహ్నంతో ముద్రణ జరుపుతున్నారు.

1876లో ఈస్టిండియా కంపెని పాలన తొలగి బ్రిటిష్‌వారి కైవసమైంది. విక్టోరియా రాణి చక్రవర్తి బిరుదంతో పాలన జరుగుతుంది. ఆమె తలచిహ్నంతోనే స్టాంపుల ముద్రణ సాగించారు. 1895లో కొంచెం పెద్ద స్టాంపులుగా రెండు, మూడు, అయిదు రూపాయల విలువగల స్టాంపులు విడిచారు. 1900 సంవత్సరంలో గద్దెనెక్కిన తన తల చిహ్నంతో స్టాంపుల ముద్రణ జరిపాడు. అయితే కాలం మార్పుతోబాటుగా కొద్ది పెద్ద సైజులో రెండు, మూడు, అయిదు, పది, పదిహేను, యిరువది అయిదు రూపాయిల స్టాంపులు విడిచారు. ఇందులో పది, పదిహేను, యిరువది అయిదు రూపాయిల స్టాంపులు విడడం యిదే ప్రథమం.

1911లో గద్దె నెక్కిన 5వ జార్జి పాలనలో తన తలచిహ్నంతో స్టాంపులు విడుస్తూ 19129లో ఎయిర్‌మెయిల్ మకుటంతో విమాన చిత్రం గల 6 స్టాంపులను విడుదలచేశారు. ప్రత్యేక స్టాంపుల విడుదల ఇదే ప్రథమం. 1931లో న్యూఢిల్లి ఇనాగురేషన్ మకుటంతో పూర్ణఖిల్లా యుద్ధస్మారక ఆర్చి కౌన్సిల్‌హౌస్, విక్టరీ హౌస్, సెక్రటేరియట్ డొమినియన్ కాలమ్ము సెక్రటేరియట్ భవనాల చిత్రాలతో 6 స్టాంపులు విడుదల చేశారు. 1935లో సిల్వర్ జూబ్లి సందర్భంగా కమ్మెమొరేషన్ మకుటుంతో ఇండియాగేటు బొంబాయి, విక్టోరియా స్మారక హాలు కలకత్తా, రామేశ్వరం దేవాలయం, తమిళనాడు, జైనదేవాలయం కలకత్తా, తాజ్‌మహల్ ఆగ్రా, అమృతసర్ బంగారు దేవాలయం, మాండలేపగోడా దేవాలయాలు భవనాలతో 7 స్టాంపులు విడిచారు. ఈ కట్టడాలను చూస్తుంటే మనస్సు పరవశించిపోతుంది. స్వయంగా వెళ్ళి చూసిన తలపు కలుగుతుంది.

1937లో 6వ జార్జి పాలన ప్రారంభమైంది. ఆ సంవత్సరంలోనే తపాలు నడిచే విధానం తెలియనట్లుగా రన్నరు, బండి, టాంగా, ఒంటె, రైలు, స్టీమరు, విమానం చిత్రాలతో 8 స్టాంపులు విడిచారు. ఇవి చూస్తె టపాలు నడిచే విధానం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

1946లో విక్టరీ చిహ్నంతో 4 స్టాంపులు విడిచారు. 5వ జార్జి 6వ జార్జి కాలంలో మామూలు స్టాంపులు తలచిహ్నలతో విడుదలచేసినా ప్రత్యేక చిహ్నలతో కొన్ని ప్రత్యేక స్టాంపులు విడిచారు. స్టాంపుల చరిత్రలో బ్రిటిష్ పాలకులకు ఇదొక మంచి జ్ఞాపకదీప్తి. బ్రిటిష్ పాలనలో ఆఖరి స్టాంపుల ముద్రణ ఇవే.

1947లో భారతావనికి స్వాతంత్ర్యం లభించింది. డిశంబరు నెలలో అశోకస్థూపం జాతీయజెండా విమానం చిహ్నలతో 3 స్టాంపులు ముద్రించారు. మూడు స్టాంపులపైన 15 ఆగస్టు 1947 అని ముద్రించారు. తర్వాత 1948లో మహాత్మాగాంధి చిత్రంతో 4 స్టాంపులను స్విట్జర్లాండ్‌లో ముద్రణ చేయించి విడుదలచేశారు.

1948 ఆగస్టు 15 స్వాతంత్ర్య ప్రథమ వార్షిక సందర్భంగా స్థూపాలు, దేవాలయాలు, దేవతాచిత్రాలు, కట్టడాలు మొదలైన వివిధరకాల స్టాంపులను చిన్న పెద్ద సైజులలో ముద్రించి విడుదలచేశారు. ఇవి చూస్తుంటే నేత్రానందం గల్గుతుంది.

1949లో యూనివర్శల్ స్టోల్ యూనియన్ సందర్భంగా ప్రపంచ గ్లోబు మూడు సింహాలు గలిగిన చిత్రంతో 4 స్టాంపులు, 1950 జనవరి 26న ఇండియా రిపబ్లిక్ సందర్భంగా ఒకస్టాంపు 1954 అక్టోబరు 1న నూరేండ్ల స్టాంపుల చరిత్ర సందర్భంగా 6వ జార్జి కాలంలో తపాలు నడిచిన విధానంతో ముద్రించిన 6 స్టాంపులలోని చిత్రాలతో 4 స్టాంపులను ముద్రించి విడుస్తూనే ఉన్నారు. ఇది మనదేశ స్టాంపులు గురించి వ్రాశాను. ఇదేవిధంగా వారిదేశ సంబంధమైన విషయాలతో అన్ని దేశాలు విడుస్తూనే ఉన్నారు.

స్టాంపుల సేకరణ చక్కని అభిరుచిగలది. ఇది మంచి కళాన్వితమైన సరదా, మానవులు జీవితం సుఖసంతోషాలతో ఉండాలని కోరుకుంటారు. తీరిక సమయంలో వారి కిష్టమైన పనిని ఎన్నుకుని సరదాగా కాలం గడుపుతంటారు. సంగీతం, నృత్యం, చిత్రలేఖనం, అల్లికలు వంటి సరదాలు మనస్సుకు ఆహ్లాదాన్ని కలిగిస్తాయి. కొందరు పిచ్చాపాటి సంభాషణలతో కాలం గడుపుతారు. ఇంకొందరు జూదం, ధూమపానం మద్యపానం వంటి వ్యసనాలు కలిగించే అలవాట్లతో ఆనందిస్తుంటారు. ఇవి వదలలేని వ్యసానాలు, అనారోగ్యాన్నిగూడా గల్గిస్తాయి.

స్టాంపుల సేకరణ వదలలేని వ్యసనంవంటిదిగాదు, ఆనందాన్ని గల్గించుటేగాక ఎంతో విజ్ఞానాన్ని కల్గిస్తుంది. అజంతా గుహలు, కాకతీయద్వారం, గోల్కొండ దుర్గం వంటి కళాకారులు నిర్మించిన చిత్రాలను చూడగానే ఆనాటి చరిత్ర కనులకు గట్టినట్లు స్పురింపజేస్తాయి. మనకు తెలియని విషయాలను తెలుసుకోవాలనే తపన కల్గిస్తాయి. చారిత్రక కట్టడాలేగాక దేశ స్వాతంత్ర్యం కొరకు పోరాడిన జాతీయ నాయకుల చిత్రాలను గాంచినపుడు తెల్లదొరలు చేసిన దురాగతాలు మనస్సుకు గగుర్పాటు కలిగిస్తాయి.

స్టాంపుల సేకరణ ఎప్పుడు ఎలా మొదలైందో గాని ఇప్పుడు బహుళ ప్రాచుర్యం పొందింది. అన్ని దేశాలలో ప్రతి నగరంలో పెద్ద సంఘాలుగా ఏర్పడి ప్రదర్శనలు జరుపుతూ అనేకమందిని ఆకర్షితులను చేస్తున్నదంటే ఈ సేకరణలోని మాధుర్యం ఎట్టిదో గమనించవచ్చు.

పోస్టలు స్టాంపులు లక్షల సంఖ్యలో ఉంటాయి. స్టాంపులు సేకరించే శక్తి ఉన్నా వాటిని క్రమమైన పద్ధతిలో ఆల్బంలో కూర్చడం ఒక కళ. కొందరు ఒక్కొక్క పద్ధతిని ఎన్నుకుని సేకరిస్తారు. ఈ విధానంగూడ ఆనందదాయకమైనదే, పక్షులు జంతువులు క్రీడాకారులు నీటిజంతువులు మొదలైన మకుటాలతో సేకరిస్తారు, ఇంకా గాంధి నెహ్రూ మదర్‌థెరిస్సా వంటి జాతీయ నాయకులు, భారతీయ ప్రభావితమైన విదేశీ స్టాపుల వంటివి ఆయా మకుటాలతో ఆల్బములలో చేర్చుతుంటే ఆనందంగా కాలంగడిచిపోతుంది. ఒంటరితనాన్ని మరపింపచేస్తుంది. దృష్టిని మరోవైపుకు మార్చనివ్వదు. ప్రపంచ పర్యటన గావించకుండగనే వివిధ దేశాల స్వరూప స్వభావాలను తెలియచేస్తుంది.

ఇంతెందుకు,

స్టాంపుల సేకరణ మనస్సుకు ఆనందాన్ని కల్గిస్తుంది. ఆనందం వలన ఆరోగ్యంగలుగుతుంది. ఆరోగ్యం వలన ఆయుర్వృద్ధి కలుగుతుంది. స్టాంపుల సేకరణ మంచిపుస్తక భాండాగారంవంటిది. విశ్వవిద్యాలయం వంటిది. ఇది మంచి కళాత్మకమైనది, విజ్ఞానదాయకమైనది. ఒకదేశ సంస్కృతిని, నాగరికతను, జాతీయ జీవన సరళి సాధించిన ప్రగతి ప్రతి బింబింప చేయడానికి తరతరాల చరిత్రకు తపాల బిళ్లలను మించిన దర్పణాలు లేవు.

స్టాంపులను జాగ్రత్త చేయడం ధనమును దాచిపెట్టడం వంటిది. పూర్వకాలం వారు వచ్చిన కవర్లను పారవేయడంవల్ల ఆనాటి స్టాంపులు వేల డాలర్ల ధరలలో ఉన్నాయి.

ఈ విధంగా ఎంతైనా వ్రాయవచ్చు. ఇదొక ముగింపులేని సరదా. ❑

Dear Dr. Bhavaraju,

My wife and I thank you very much for announcing the publication of our books on Heart Disease and Gunde jabbu, in Telugu Jyothi of November - December 2004 issue. There is a small correction needed in my E-mail address. It should be: rbhandaru1@yahoo.com

I am sorry to read about the demise of Dr. Rama Krishna Rao Jannada. TFAS and the Telugu community last a great leader. Please convey our condolences to their family. Thanks again.

Sincerely,

Bhandaru Radhakrishnamurthy

TELUGU FINE ARTS SOCIETY

(A TAX EXEMPT & NOT FOR PROFIT CORPORATION : CORP. NO: 0100217288)
6, Lake Shore Drive, Parsippany, 07054, Phone : (973) 335-7671

తెలుగు కళా సమితి

MEMBERSHIP APPLICATION FORM

From__________________To__________________ (New/Renewal)
(Month/Year) (Month/Year)

MEMBER: (Dr./Mr./Mrs./Ms.) ______________ Last Name ______________ First Name

SPOUSE: (Dr./Mr./Mrs./Ms.) ______________ Last Name ______________ First Name

SPOUSE: (Dr./Mr./Mrs./Ms.) ______________ Maiden Last Name ______________ Maiden First Name

CHILDREN/ DATE OF BIRTH ______________ ______________

ADDRESS: ______________ Number Street Apt#

______________ City ______________ State/Zip code

PHONE: ______________ Home (Member) ______________ Office (Member)

______________ E-mail ______________ Office Phone (Spouse)

OCCUPATION: ______________ Member ______________ Spouse

I do not have any obligation to publish my name / spouse's name / children's names / children's ages / date of birth / address / phone number / e-mail / my occupation / spouse's occupation in TFAS annual directory.
(PLEASE STRIKE OUT UNWANTED ITEMS)

SIGNATURE: ______________ DATE: ______________

MEMBERSHIP DUES: ( ) LIFE US $150 ( ) ANNUAL $35/YEAR
(CANADIAN MEMBERS ADD US $50 FOR LIFE AND US $10 FOR ANNUAL)

Please make check payable to Telugu Fine Arts Society and mail it along with duly completed application form to: TFAS, c/o, Rathnam Chaguturu, 3 Edith Court, Princeton Junction, NJ 08550.
Children of members automatically become members of TFAS Youth Association. Children above 18, working and living away from home should seek membership separately.

MOVED?

Telugu Jyothi is sent on US Bulk Mail, which normally takes about 2-3 weeks before it reaches the addressee. **US Post Office do not redirect bulk mail.** When it is returned to us, it costs $ 0.75each time. **Please send us your new address every time you move promptly.**

Effective Date:
Name:
New Address: Street:
City, State, Zip:
Phone & E-Mail:
Old Address: Street:
City, State, Zip:

Mail to: TFAS c/o, Dr. Rathnam Chaguturu, 3 Edith Court, Princeton Junction, NJ 08550. Your cooperation is appreciated.

ARAVIND DOSHI , M.D. (Gujarati & Hindi)

VANI MADDALI, M.D. (Telugu, Kannada & Tamil)

Internal Medicine/Primary Care Physician

(Board Certified)

High Blood Pressure, Diabetes, and High Cholesterol are "Silent Killers"
Tight control will prevent heart attack and stroke.

PREVENTION IS BETTER THAN CURE

- **Accept Medicare, Medicaid, all NJ Family Care Plans & other HMOs and PPOs**
- **College Physicals, all vaccinations and weight loss management**
- **Preventive Cancer Screening**
- **Hospital affiliation with J.F.K. Medical Ctr., Muhlenberg Medical Ctr., St. Peters Hospital**
- **Professional and Courteous Service Guaranteed**

OFFICE HOURS: **Monday to Friday 9:30 am to 6:30pm. Saturday 10:00am to3:00pm**

906 Oak Tree Road, Suite J, South Plainfield, NJ 07080
(Corner of Oak Tree Road & Park Avenue)

Tel: (908) 822-2277

LIVINGSTON PEDIATRICS

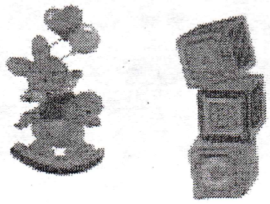

Health care needs of *infants, children and adolescents*
Your child's health needs are served quickly and appropriately

RAMALAKSHMI YERRAMILLI, M.D., F.A.A.P

BOARD CERTIFIED IN PEDIATRICS (female doctor)

Providing specialized pediatric personal care for over 20 years

Affiliated with

ST. PETER'S UNIVERSITY HOSPITAL
ROBERT WOOD JOHNSON UNIVERSITY HOSPITAL

We Welcome New Patients
Evening, Daytime and Weekend hours available

345 Livingston Avenue
New Brunswick, NJ 08901
732-246-7171
www.livingstonpediatrics.com

Over 20 health care insurance plans accepted
Fully modernized office with the state of art diagnostic equipment

Multi lingual staff
(Telugu, Hindi, Gujarati, Spanish)

Hair color

Radhika Sastry, Upper Macungie, PA

ఉత్తరాలు రావడం లేదీమధ్య ఇండియా నుండి. ఉత్తరాలు వ్రాయడం పాతకాలం వాళ్ళ పద్ధతనీ, టైము ఉండడం లేదనీ, అలా ఏవో సాకులతో వ్రాయడం మానేస్తున్నరు మా వాళ్ళు.. మా మరదలు మరొక కొత్తరకం కారణం చెపుతోందీమధ్య --- పిల్లల పరీక్షలనీ, వాళ్ళను చదివించడంలో తనకు తీరిక లేకుండాఉందనీ ఉవాచ. ఇక్కడ కొంచం వివరణగా చెప్పాలంటే --- ఈవిడ గుమ్మానికి అడ్డంగా పడుకుంటుంది, పీట తలదిండుగా. అంటే పిల్లలు ఆగది దాటి బయటకు రావడానికి వీలుండదు కాబట్టి చదువుకుంటున్నారను కుంటుంది అమాయకంగా. ఇక ఆపిల్లలు పుస్తకం తెరిచి కళ్ళు దానిపై ఉంచుతారు కాని మనసు మాత్రం ఏ లోకాలలోనో విహరిస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడప్పుడు వాళ్ళలాగే నిద్రలో జోగుతూంటారు కూర్చునే.

మా మరదలు మాత్రం చాలా బాధ్యతగా పిల్లలను పెంచుతున్నానకుంటుంది పాపం. నేను ఫోను చేసినప్పుడల్లా పైవన్నీ వల్లిస్తూ ఉంటుంది, తను ఉత్తరం వ్రాయకపోవడానికి ఎంత తీరిక లేకుండాఉందో అని చెబుతూ. పైగా అంటుంది "మీరు ఫోను చేస్తున్నారుకదా" ఇంక వ్రాయడానికేముంటుందని నాకే ఎదురుదెబ్బ. ఉత్తరాలు వ్రాయడం extinct art అయిందీ నవీనులకు. ఈ ఉపోద్ఘాతమంతా ఎందుకంటే రోజూ mail కోసం ఎదురుచూసే నాకు ఉత్సాహం పోతోంది. ఏదో యాంత్రికంగా mail చూడడం, ఇంట్లోకి రాకుండానే సగం recycling bin లో వేసి లోపలికి రావడం దినచర్య అయిపోయింది నాకు. అలవాటుగా ఈ రోజుకూడా mail pickup చేసుకుని లోపలకడుగు పెట్టాను. junk mail, కొన్ని బిల్లులతోపాటు వచ్చే మరొక రకం mail పార్టీ ఆహ్వాన పత్రాలు. తెరచి చూశాను ఆత్రుతగా. ఒకటి సీమంతం ఆహ్వానం, మరొకటి TFAS త్రిమూర్తి ఆరాధన. శని, ఆది వారాలు book అయిపోయినట్లే. షాపింగు కోసం బయలుదేరాను week end కోసం చెయ్యవలసిన list మనసులో ఆలోచిస్తూ. ఆహ్వాన పత్రంలో no gifts please అని ముచ్చటగా చేతివ్రాతతో ఉంది. నిజానికి ఆ hosts sincere గా నే వ్రాసిఉంటారు కాని, నా అనుభవం మాత్రం వేరొక రకంగా అనిపిస్తోంది. వెనకటికొకసారి ఇలాగే షష్టిపూర్తి పార్టీ జరిగిన సందర్భంలో, no gifts please అన్నారుగదా, అందరిలో తీసుకువెళ్ళిఇవ్వడం బాగుండదు, వారిని ప్రత్యేకంగా కలిసినప్పుడు ఇవ్వవచ్చునని, greeting card మాత్రం తేసుకుని వెళ్ళాం పార్టీ నిర్దేశ ప్రదేశానికి. లోపలకు వెడుతూండగా కొంతమంది బహుమతులతో నడుస్తున్నారు నా ముందు. ఇరుకులో పడ్డాను ఆదృశ్యం చూసి. అసలు పార్టీ జరుపుకునేవారు ఏ ఉద్దేశ్యంతో no gifts please అని వ్రాస్తారు? నేను ఆ మాటలను literal గా తీసుకున్నాను. They would like the guests to come and enjoy their company and bless appropriate to the occassion. కాని వచ్చే అతిథులలో కొంతమంది gifts తో వస్తారు, కొందరు తేకుండా వస్తారు -- నా బోటి వాళ్ళు. వాళ్ళముందర మనకు చాలా చిన్నతనమనిపిస్తుంది. ఈసారి no gifts please అన్న note ను తోసి రాజని gift కొనడానికే నిశ్చయించుకున్నాను.

మొదటి బేబి కాబట్టి select చెయ్యడానికి ఎక్కువ time తీసుకోలేదు. gift bags వచ్చి ఒక పని తగ్గింది. ఇక list లో రెండవ పని gift కొనడంకన్నా చాలా క్లిష్టమైన పని. ఊహించి ఉంటారీపాటికి -- అదే -- hair color!! దీని గురించి నేనొక ఖండ కావ్యం వ్రాయగలననిపిస్తుంది. ఈ దేశానికి వచ్చిన క్రొత్తలో hair color అనే పదం తెలియదనే చెప్పాలి. తర్వాత కొన్ని సంవత్సరాలకు ఉద్యోగం మొదలయింది. మా Office లో చాలా మంది secretaries ఉండేవారు అందులో ఒకావిడ 60 సంవత్సరాలు దాటిన మనిషి, చాలాచురుకుగా ఉండేది. రోజుకొక రంగు మారుతూండేది ఆవిడ కేశసంపద, ఇంద్ర ధనుస్సు మాదిరిగా. ఒక రోజన్నాను ఆవిడతో, అదెలా సాధ్యమని -- చాలా అమాయకంగా. ఆవిడ నవ్వుతూ, "నేను ఐదు గంటల ప్రాంతంలో లేస్తాను. అనేక రకాల రంగులు నా bath room లో ఉంటాయి. చేతికి ఏ రంగు box అందితే ఆ రోజు ఆ hair color అన్నమాట" అంది. విని నవ్వుకున్నాను, ఆవిడ రోజూ ఎంత టైము వృధా చేస్తోందో ఆ రంగు తెచ్చే అందం కోసం అని. అప్పటికి పది సంవత్స రాలయింది ఈ దేశం వచ్చి. నా పళ్ళ తెలుపుని, జుట్టు నలుపునీ అందరూ మెచ్చు కుంటూంటే, అందరికీ అలాగే ఉంటుందిలే అనుకునేదాన్ని. తర్వాత కొందరి జుట్టులో అక్కడక్కడ తెల్ల వెంట్రుకలు కనబడేవి. రంగు వాడే వారేమో తెలియదుమరి. New Jersey వచ్చినతర్వాత కూడా దీని గురించి అంతగా పట్టించుకోలేదు. అక్కడక్కడ తెల్ల వెంట్రుక కనిపిస్తే దానిని జాగ్రత్తగా ఊడ పెరికి అప్పుడప్పుడు అద్దం ఎదురుగా నిలబడి చూసుకునేదాన్ని - కొత్తగా ఏమైనా ఉత్పన్న మౌతున్నాయేమోనని. అప్పటికి స్నేహితులలో కొందరు రంగు వాడుతున్నట్లు తెలుసు. ఒక పార్టీలో ఒకరి వేలికి కొద్దిగా నల్ల రంగు కనిపిస్తే ఎవరో అడిగారు. hair color అంటూ casual గా చెప్పింది పాపం. మరొక ఆవిడ అంది వెంటనే "అలా చెప్పకు

..ఎరికి. ఏ అరిటి కాయల తొక్కలు తీస్తుండగానో అంటిన రంగని చెప్పు." ఇంకా hair color ఉద్యమం లోకి దిగకుండానే కొన్ని విషయాలు నేర్చుకున్నాను అప్పట్లో. ఒక స్నేహితురాలి జుట్టు కొద్దిగా brown color లో ఉంటుంది. జుట్టు నెరుస్తున్నట్లు నాకు చాలా కాలంగా తెలుసు. కాని ఇతరులతో తను రంగు వాడననీ, అది సహజమైనదనీ అన్నారుట! అంటే మనం denial stage లో ఉన్నామన్నమాట.

పై పాఠాలను శ్రద్ధగా మననం చేసుకునేదానిని. నాకు జుట్టు నెరుపు అక్కడక్కడ తప్ప రంగు వాడేంత అవసరం కనిపించలేదు. అయినా ఇదేదో క్రొత్త విద్య నేను కూడా నేర్చు నేర్చుకుని main stream లోకి రావాలని నిశ్చయించుకున్నాను. ఒక సన్నిహితురాలితో మాట్లాడి విషయాలు సేకరించాను. చివరలో అడిగాను దీనివల్ల ఏమైనా side effects ఉంటాయా అని. ఆవిడ నవ్వుతూ "ఇదేమైనా medicine అనుకున్నారా, అలా అనుకోడానికి. నేను నెలకొకసారి వాడుతాను" అని తన brand, shade వగైరా చెప్పారు. ఏ పార్టీలో చూసినా ఆవిడ hair color ఎప్పుడూ నల్లగా నిగ నిగలాడుతూ కనిపిస్తుంది.

ఇది ఒక దశాబ్దం క్రిందటి ముచ్చట. ఈ రంగులు వాడడం ఒక చిన్న సైజు యజ్ఞం వంటిది. నిజానికి రంగు వాడాలంటేనే dull గా అనిపిస్తుంది. -- ఆ పనంతా చెయ్యలేక. ఇంత చేసినా ఫలితం అంతంత మాత్రం గానే ఉండేది. మా అబ్బాయి అనేవాడు, "why do you color your hair? you don't have grey hair." I wish I did not. పైకి కనిపించకుండా లోపల ఉండి నన్ను bother చేస్తూండేది . ఈ మధ్య అదే విషయంపై వాడే అన్నాడు మళ్ళీ. "what if there is grey hair. you look good and natural the way you are." ఈ natural look ఎంతమంది ఇష్టపడుతున్నారు? ఒక పార్టీలో ఒకామె అన్నారు తన భర్త గురించి - you should look natural అని. అలాగని మగవారు రంగు వాడడం లేదని అనుకోడానికి లేదు. అసలీ hair color అంత అవసరమా? అయితే ఎంత కాలం వాడాలి? ఎంత కాలం వరకూ ఈ younger look maintain చెయ్యాలి. ఎప్పుడు natural look accept చెయ్యవచ్చు. అన్నీ ప్రశ్నలే నాలో. మా పక్క ఇంటి అమెరికను వనిత సుమారు నా వయసు గలదే రంగు వాడుతుంది. నల్లని జుట్టులో తెల్లని వెంట్రుకలు ఉంటే దానిని salt and pepper అంటారుట. నాలో చెలరేగే ప్రశ్న ఇది. ఈ ratio లో ఎంతకాలంవరకూ pepper dominate చెయ్యవచ్చు? ఎప్పుడు salt dominate గా ఉండవచ్చు? or complete salt and no pepper!!

పోనీ ఈ grey hair మన రక్తంలో ఉంటుంది అనుకుందామంటే మా అమ్మ గారికి అరవయ్యవ పడిలో ఉండగానే జుట్టు పూర్తిగా నెరిసిపోయింది. నాకు ఊహ తెలిసినప్పటి నుండీ తను పెద్దదానినైపోయానని అంటూ ఉండేవారు. కాని ఆవిడ తెల్లని జుట్టు మాత్రం స్వచ్ఛమైన వెన్నెలలా చూడడానికి ఆహ్లాదకరంగా ఉండేది. ఈ younger look రంగులరాట్నం మన దేశంలో కూడా ముమ్మరంగా ఉంది. పూర్వకాలంలో రాజ మహాళ్ళలో ఏవో లేపనాలు స్నానానికి వాడేవారని చదివిన గుర్తు గాని, జుట్టు రంగు మారడానికి ఏమి వాడేవారో తెలియదు. కాని మన వారు కొందరు గోరింటాకు, egg yolk వగైరాలు వాడడం తెలుసు. గోరింటాకులో ఏ గుణం ఉందో తెలియదు కాని, దాని వాడకం వలన, జుట్టు నల్లబడటం మాట దేముడెరుగు, కొబ్బరి పీచులా కనిపిస్తుంది. markets లో లభించే రంగులను విరివిగా వాడడం మామూలైపోయింది, మా బంధువర్గంలో. మా అన్నయ్య పెళ్ళికి మా వదినగారి జుట్టులో తెల్ల వెంట్రుకలు నాట్యం చేస్తూండేవిట. మాఅన్నయ్య వాటిని చూసినపుడల్ల జాగ్రత్తగా ఊడదీసేవాడట. ఆ తర్వాత మావదినగారి జుట్టు తెల్లబడడం ఎరగను నేను. అంటే మా అన్నగారు తరుచూ అదే పనిలో ఉన్నారని అపోహ పడకండి. వదిన గారు ఆ అవసరం రానివ్వలేదు!!

నేనొకసారి స్వదేశం వెళ్ళిన సందర్భంలో మా మరొక వదినగారు నన్ను చూసి, "నీ జుట్టు ఏంత నల్లగా ఉందో తెలుసా" అని పొగడ్తగా అన్నారు. పొంగి పోయానా పొగడ్తకు. తర్వాత వారంలో ఏదో అనుమానం వచ్చినట్టు "రంగు వేసుకుంటావా" అంటూ మళ్ళీ అడిగింది. ఔ నన్నాను, ఏమంటుందోనని జంకుతూ. (By the way, ఈ అన్నయ్య, వదిన గారు natural look లోనే ఉంటారులెండి.) "ఇక్కడ అందరూ 60, 70 సంవత్సరాలవాళ్ళు కూడా రంగులేసుకుంటున్నారు వారానికొకసారి. ఆ రంగు వేసుకోని రోజు చూడాలి వాళ్ళ అసలు స్వరూపం. ముగ్గు బుట్టలా ఉంటుంది జుట్టు" అనిచెప్పింది నవ్వుతూ. ఈ మధ్య పార్టీ అంటేనే బాబోయ్ అనిపిస్తోంది -- రంగు వేసుకోవడానికి పడే పాట్లు , అది వాడిన తర్వాత కూడా జుట్టు రంగులో, ముందు వెనకలకు అట్టే తేడా లేకపోవడం, పోనీ natural look లో పార్టీకి వెడదామనుకుంటే, అక్కడ అందమైన అందరి కేశ సంపదను చూసి depress అయిపోవడం, వగైరాలు తలపుకువచ్చి.

పాలు తెలుపు, పంచదార తెలుపు,
పాప నవ్వు తెలుపు, బామ్మ పంచె తెలుపు,
తన కురులు తెలుపైన, వగవగా నేలకో
ధ్యానమందు కూడ అదే తలపు.

Dentistry For All Ages

Family Dentist

Member of ADA & NJDA

Madhavi V. Kadiyala D.D.S.

General & Cosmetic Dentist

DENTAL ILLUMINATIONS

660 Princeton Meadows Shopping Center
Plainsboro Road, Plainsboro, NJ 08536
(Next to Asian Food Market)

Modern Facility With State Of The Art Equipment

Digital Radiography: Fast & Safe X-rays With Less Radiation

Preventative Care: *Oral Hygiene, Sealants, Fluoride & Bad Breath (Halitosis) Treatment*

Oral Surgery: Surgical & Non-Surgical Extractions

Endodontic Therapy: *One Visit Root Canals Using Rotary Prosystem for Speed & Accuracy*

Periodontal Therapy: Soft Tissue Management with Prodentec Ultrasound Scalers

Prosthetic Dentistry: Metal Free Partials, Complete Dentures & Night Guards

Cosmetic Dentistry: *Teeth Whitening (In Office & Take Home Bleaching Products), Old Metal Fillings Replaced with White (Non-Mercury) Restorations, Bonding, Veneers, Porcelain Crowns & Bridges*

- ☐ **Affordable Quality Dental Care For Entire Family**
- ☐ **Special Courtesy For Patients Without Insurance**
- ☐ **Gentle Care for Sensitive Patients**
- ☐ **Personalized Care for All Ages**
- ☐ **Most Insurance Plans Accepted**
- ☐ **Senior Citizens Discount**

New Patients Welcome

Emergency, Evening & Weekend Appointments Available

609-275-9688

Picture Is Worth a Thousand Words But Your Smile is Worth Much More

S. V. Tech Inc.

SOFTWARE DEVELOPMENT & CONSULTING SERVICES
143-02 45 Avenue, Flushing, NY 11355-3536
Tel: (718) 886 4077 Fax: (718) 886-7007
E-mail: svt2001@aol.com

- **Hiring Skilled & Experienced Software Consultants**
  with more than one year Project experience in:
  - Oracle/ SQL Server/ Solaris DBAs and NT Administrators.
  - C ++/ VC ++, Oracle, PB and VB.
  - Web Logic, Web Sphere, ATG Dynamo, and Cold Fusion.
  - Java, EJB, CORBA, Beans, and JSP Servelets.
  - XML, ASP, MTS, IIS, COM and DCOM.

- We also Conduct Review / Fresh up Classes for **Interview Preparation and Placement** in some of the Technologies above.
- Competitive compensation with broad range of benefits **Including in-house training and continuing education.**

- H 1B - Visa processing.
- H 1B transfers / conversion to H 1 B for the qualified.
- **Green card** processing for right candidates.
- Attractive referral fee.
- **Self-starters** may earn over 70% of the billing.

This is a two year-old growing company, established by Mr. Venkaiah Dama B.E. Hons., P.E., CLU, ChFC, Professional Engineer & Financial Consultant for over 30 years together with some highly qualified Software professionals in New York.

Contact: 718-886-4077, e-mail: resume@svtechinc.com

Looking for Part time Instructors.

With Best Compliments from THOGA VISWAM

VISWAM FINANCIAL SERVICES

FINANCIAL STRATEGIES
FOR THE NEW MILLENIUM

BUSINESS * EXECUTIVE
PROFESSIONAL * PERSONAL

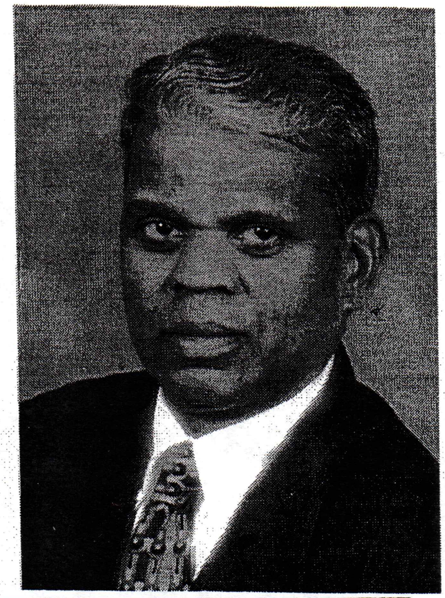

826 INMAN AVE
EDISON, NJ 08820
Phone: (732) 396-4860, (732) 460-1335 Fax: (732) 396-9569
E-mail Address: thoga.viswam@nmfn.com
WEBSITE: www.nmfn.com/thogaviswam

Our ***Financial Services Team*** is a group of experienced advisors dedicated to the responsibility of offering all clients (Personal, Business, and Employer) quality **PROFESSIONAL, FINANCIAL, INVESTMENT, AND INSURANCE SERVICES.**
We are associated with the **NORTHWESTERN MUTUAL LIFE** and a large number of other *Quality* Insurance carriers and Investment Firms.

INSURANCE PRODUCTS

* Life Insurance
* Insured Savings/Investment Plans
* Disability Income Plan
* Estate/Second-to-die Plan
* Health Insurance Plan
* Long Term Care Plan
* Visitor's Medical Insurance

INVESTMENT PRODUCTS

* Stocks, Bonds, Mutual Funds
* CDs, Money Market Funds
  Zero Coupon Bonds

RETIREMENT PLANS

* IRA , SEP IRA, ROTH IRA
* Pension Plan
* Profit Sharing Plan
* 401(k) Plan

♦ Funding Options
Securities & CDs

ANNUITIES

* Fixed & Variable
  Annuities

You can call us with complete confidence that you are getting the best.
Our mission is to enhance the overall financial well-being of our clients.

SUBRAHMANYAM GANTI

M.D.,F.A.A.P

Kind and Gentle Care for Your Child

Board Certified in Pediatrics
Limited to infants, children and adolescents

906 Oak Tree Road
Suite E
South Plainfield, NJ 07080
(908) 822-1181

OPEN - Monday to Saturday
Weekends & Evenings Available

By Appointment Only
Most Insurances Accepted

Affiliated to JFK, Muhlenberg, St. Peters & Robert Wood Johnson Hospitals

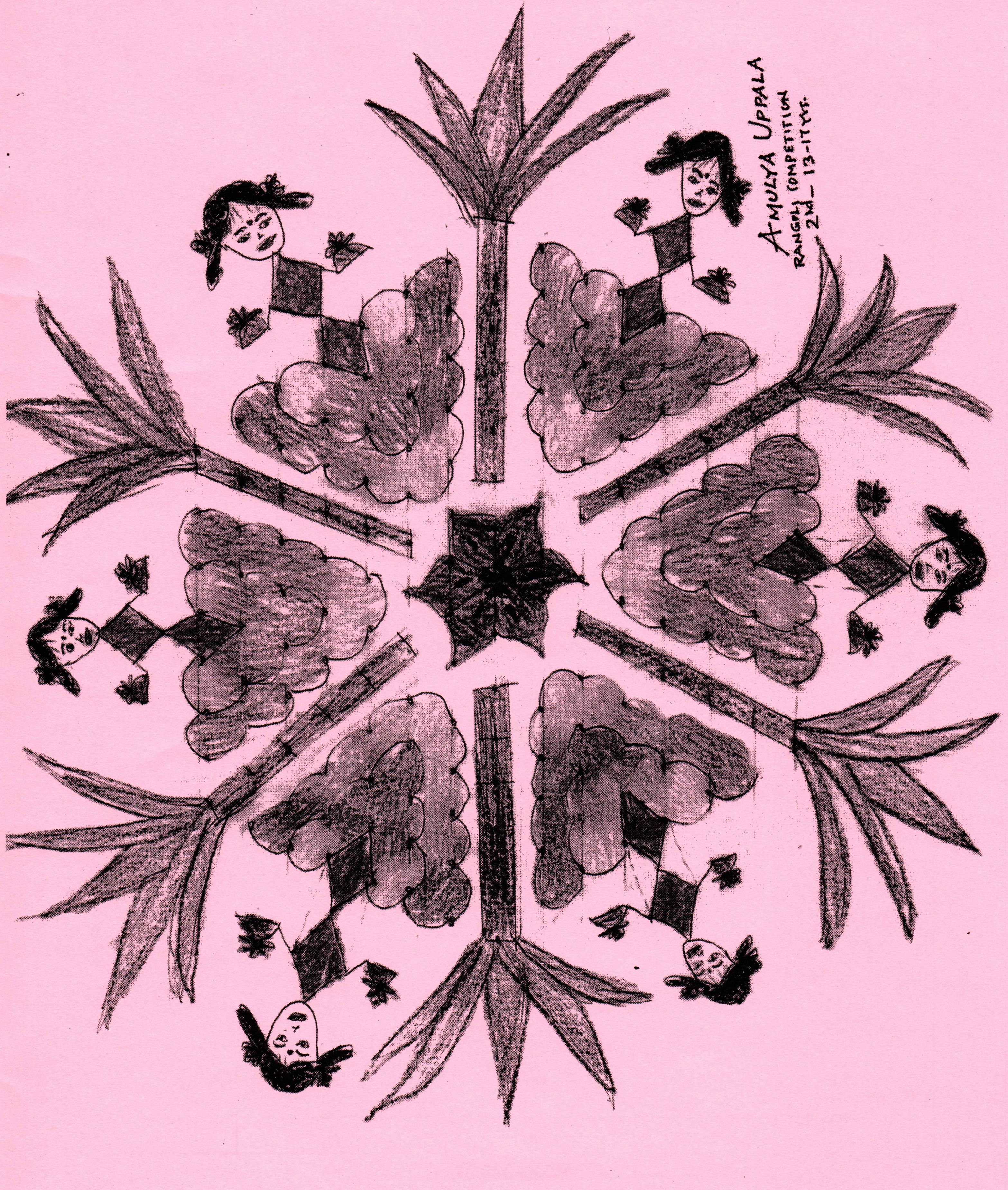
AMULYA UPPALA
RANGOLI COMPETITION
2nd _ 13-17 yrs.

AMERICAN EXPRESS

Travel Services

Representative

Shanthi Travel, Inc,

194 DIAMOND BRIDGE AVE., HAWTHORNE, NEW JERSEY 07506

973-423-4444

Fax: 973-423-4459

Shanthitravel@yahoo.com

SATYAM SRIKONDA, PRESIDENT

Authorized Ticket Agent for All Major Airlines to India, Europe, Asia and anywhere worldwide.

Full Service Cruise, Tours & Travel Service Office Part of American Express Travel Network of 1700 Travel Offices worldwide offering personalized attention

* Professional planning from beginning to end

- FEE-FREE AMERICAN EXPRESS TRAVELERS CHEQUES
- Comes with free passport and credit card replacement Assistance.

  Ask us about additional Benefits and special prices available for booking tours and cruises for American Expresss Cardholders.

  Experienced Travel Counselors to plan, assist and Help for Group Travel for Families,Reunions and Continuting Education Programs.

Hours: Monday-Friday – 10 AM – 5 PM
Saturday -- 10 AM – 12 Noon

FOR EMERGENCIES PLEASE CALL:
973-423-4444 ANY TIME.